

R

PAN

bladet

for bøsser og lesbiske

Ørkendronningen
Priscilla

Turister i
lebbeland

LBL lever!

Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek
Nørre Allé 49, DK 2200 København N.

0105 - 3302

200007270150

Nr. 9 november 1994 41. årgang

pris: 25 kr.

PAN

bladet

for bøsser og lesbiske

Knabrostræde 3, bagh. 4. sal
Postbox 1023, 1007 Kbh. K.
ISSN: 0909-347x

Telefon: 33 11 19 61 (10 -16)
Fax: 33 91 03 48

REDAKTIONEN

Claus Nielsen
Frank Stig Jensen
Kim Larsen
Mark Lauberg
Michael Moestrup
Katrine Nielsen
Mogens Pileman
Stephen Freiheit Hayes
Tonic Rudby
Bert Steen Svalebølle

Fast tilknyttede

skribenter/fotografer:

København: Hilde van Arkens,
Peter Lembo, Vibeke Nissen,
Kelvin Nielsen, Kirsten Urhøj,
Steffen Møllenberg, Dorte Jacobsen
Århus: Ulrik Ricco
Odense: Michael T. Andersen

Ansvarshavende redaktør:

Inge-Lise Paulsen,
træffetid: mandag 13-16, onsdag 10-13

Redaktionssekretær:

Nille Friis

Aids-info-medarbejder:

Søren Skov

Layout-medarbejder:

Christian Gylling

Annoncer:

Ingrid Skød Jensen, tlf. 31 24 28 38

Redaktionens træffetid:

Mandag kl. 19.30 til ca. 22.00
på tlf. 33 11 19 61.

Abonnement:

Institutioner og biblioteker: 300 kr.
Enkeltpersoner i Danmark: 200/125 kr.
Udlandet: 250/175 kr.

Løssalg:

25 kr. pr nummer.

Sats: PANik Sats.

Tryk: Tryk: Loka % Holbæk.

Oplag: 8 - 10.000

- PAN-bladet er medlemsblad for Landsfor-
eningen for Bøsser og Lesbiske (LBL), og
udgives af Forlaget PAN v/Aktieselskabet
PAN a/s. Bladet udkommer 10 gange årligt.
- Eftertryk uden skriftlig tilladelse fra redakti-
onen er ikke tilladt. Undtaget heraf er uddrag
til brug for omtale og anmeldelse af bladet.
- Redaktionen forbeholder sig ret til at afvise,
beskære/forkorte indsendte indlæg.
- Indlæg underskrevet PAN/navn er skrevet af
et medlem af redaktionen.
- Redaktionen påtager sig intet ansvar for
artikler, illustrationer eller andet som tilsendes
uopfordret.

- PAN-bladet er medlem af International
Gay Press Association.
- Annoncering i PAN betyder ikke, at redaktio-
nen eller LBL anerkender annoncøren eller på
nogen måde indestår for annoncens indhold.

I DENNE SEKTION KAN DU LÆSE OM:

Hul igennem: LBL lever
side 3-4

Med formandsberetning og ny hovedbestyrelse

Debat og Nyt fra LBL - side 5

Indefra, debat og leder

Bøsserstemmer fra Tyskland
& Forkælede i Danmark?
side 6

Valget i Tyskland

Café-eftermiddag om bøsser og lesbiske i EU - side 6

FN suspenderer ILGA;
LBL medlem af Dansk Flygt-
ningehjælp & Gay Games mister
100.000 dollars - side 7

Udlandsnyt

Er seksualitet en menneskeret?
side 8-9

Interview med Ebba Strange

Ørkendronningen Priscilla -
side 10

Australsk film om pink bus og mænd i dametøj

König går til filmen; og Pastor
Harald Søbye fejrer 5 år med
partnerskabet - side 11

Tegneserie på film & Rosa Festival i Århus

Bliv lesbisk - det er toppen
12-13

Hetero-turister i Lebbeland

Begærets kultur, fra gay til queer
side 14

Bog anmeldelse

Bøsse og gadekryds - side 15

Bog om hjemløshed i USA

Til The hos Tonie - side 16-17

Interview med Daniela Dana, Italiens svar på Karin Lützen

Københavns Nyt - side 18-19

Sappho's saloner lever, bøsser over 30 fejrer jul, Introduktionsmøde
i afdelingen, Café-eftermiddag, Kulturkliquen

Verden rundt - bagsiden

Notitser om verden omkring os

DEADLINE FOR ARTIKLER OG ANDRE STØRRE INDLÆG: 7. NOV.
DEADLINE FOR LÆSERBREV, TEKSTANNONCER, HERSKER DET OG
"HOMOGUIDE" DEN 15. HVER MÅNED.
PAN-BLADETSTILLÆG, XPANSON, KAN REKVIRERES FRA LBL FRA
DEN FØRSTE I MÅNEDEN.

FORSIDE: FOTO FRA 'ØRKENDRONNINGEN PRISCILLA'

GRAFISK TILRETTELÆGGELSE : BERT STEEN SVALEBØLLE

Hul igennem

Landsmøde bakker op om et liv efter betalingsstandsningen

Megetsymbolsk fandt LBL ekstraordinære landsmøde i weekenden 15.-16. oktober sted samtidig med at Sjælland via storebæltstunnelen blev landfast med resten af Danmark. Også i LBL kom der, efter en lang og sejt forarbejde, 'hul igennem'.

Det var et hårdt program landsmødedeltagerne måtte igennem, før de søndag sidst på eftermiddagen kunne sende en nyvalgt hovedbestyrelse ud i verden med den opgave at føre LBL videre som en landsdækkende, men mere decentral, organisation for bøsser og lesbiske. Bl.a. måtte ledelsen tilbage i tænkeboxen og justere det om lørdagen fremlagte budget, før landsmødet om søndagen vedtog det uden afstemning.

Størstedelen af tiden gik med at diskutere det af hovedbestyrelsen fremlagte budget samt to forslag til ændring af landsforeningens vedtægter (aftrykt i *PAN-Bladets* oktobernummer).

Landsmødet kom fint fra start med formand Søren Baatrups redegørelse for sin formandsperiode, 29. maj til 15. oktober.

I redegørelsen, som i forkortet udgave er aftrykt på side fire i dette nummer af *PAN-Bladet*, kom Søren Baatrup bl.a. ind på reorganiseringen af Landsforeningen, udskillelsen af aidsarbejdet, status for PAN A/S, lokalesituationen for landssekretariatet og Københavnsafdelingen, Aids-fond sagen, samt LBLs deltagelse i forberedelsen af Europride som led i Kulturbry 96.

Formandens redegørelse blev modtaget med et varmt bifald. Hovedparten af de knap hundrede mødedeltagerne følte tydeligvis, at den midlertidige hovedbestyrelse, med formanden i spidsen, havde tacklet de opgaver, de var blevet pålagt, på bedste vis.

Løsningsmodeller

Den nye hovedbestyrelse kommer til at arbejde med en landsforening i slanket udgave, idet man for det første år efter ophør af betalingsstandsningen arbejder med et budget på kr. 1.045.000. Disse penge går til husleje for landssekretariatet i nye lokaler, løn til en sekretariatsleder (15 timer), en bogholder (10 timer), administration, foreningsudgifter (såsom møder) samt diverse projekter.

PAN-Bladet og *Radio Rosa* forventes at hvile økonomisk i sig selv i det kommende år, og med henblik på bladets fortsatte overlevelse be- myndigede landsmødet den nye hovedbestyrelse til at flytte *PAN-Bladet* fra PAN A/S over i selve Landsforeningen.

Som foreningen ser ud i dag er det - alt andet lige - ingen sag at

dække de budgetterede udgifter. Alt andet er bare ikke lige. Foreningen har en kæmpestor gæld, så budgettet holder kun under forudsætning af, at man for det første undgår en konkurs og for det andet kan opnå en akkordløsning med kreditorerne. I budgettet forudsættes en akkord (dvs. en aftale om delvis betaling) på ca. 750.000 kr., som er 25% af det skyldte beløb, med afbetaling over tre år.

Desuden forudsættes det, at man som hidtil får Tips & Lotto midler, huslejetilskud til Københavnsafdelingen fra Københavns Kommune, samt andre midler fra fonde og offentlige kasser. På mødet blev det yderligere fremlagt som en forudsætning for at løsningsmodellen holder, at Ålborglegatet, hvis formål det er at støtte landsforeningen, betaler depositum (et halvt års leje) og går ind som lejer af LBLs nye lokaler i København over en treårig periode.

(Da landsmødet fandt sted manglede der endnu en sidste juridisk godkendelse af denne konstruktion. Efter mødet er der imidlertid sket det, at legatbestyrelsen og LBL har holdt et møde, hvor man nåede frem til, at legatet ikke kan være lejer. Man har så fundet frem til følgende

om at betale huslejen i tre år, så løsningsmodellen, som den er beskrevet i budgettet, holder.)

Lokalerne i Knabrostræde skal under alle omstændigheder forlades senest i begyndelsen af december, og landsmødet pålagde hovedbestyrelsen, at man ved valg af nye lokaler skal bestræbe sig på at finde et sted, som synliggøre foreningen, samt at man såvidt muligt finder lokaler sammen med SISA.

Ekstra-skat

Hvis alt dette falder på plads, har

side blev det understreget, at en akkordløsning med kreditorerne kun vil kunne opnås, hvis man også fra foreningens - dvs. medlemmernes - side viser, at man er indstillet på at gøre en ekstra økonomisk indsats. Det kan kun ske via medlemskontingentet.

Det blev imidlertid kraftigt understreget, at der ikke er tale om en varig kontingentforhøjelse, men om en midlertidig og tidsbegrænset 'sær-skat', som alene har til formål at redde foreningens liv i forhold til kreditorerne. Hvis det er muligt,

kr. om året. Rabatordningen med 375 kr. for et års medlemskab bliver samtidig afskaffet.

'Sær-skatten' vil, over en periode på maximum tre år samt et forventet medlemstal på 1500, kunne sikre foreningens fortsatte eksistens.

Enkelte mødedeltagere foreslog, at man i stedet bare skulle konkurre foreningen og starte på en frisk. Men såvel foreningens ledelse som landsmødets store flertal var enige om, at Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske trods alt har opnået så mange gode resultater gennem årene, og nyder så stor anseelse, et det ville være en dårlig løsning.

Dette synspunkt blev bl.a. bekræftet af at det under landsmødet af Susan Peters, Århus, blev oplyst, at LBL er blevet medlem af Dansk Flygtningehjælp og optaget i tre af Dansk Flygtningehjælps stående udvalg, Informationsudvalget, Internationalt Udvalg og Asyludvalget (læs mere om dette andetsteds i bladet).

Steffen Jensen, København, kunne supplere med, at den nye Justitsminister støtter en gensidig nordisk anerkendelse af det registrerede partnerskab. Sagen vil blive behandlet i den Nordiske Ægteskabskommission.

Fremtidig struktur

Som det vil være læsere af *PAN-Bladet* bekendt, var der to forslag til gennemgribende ændringer af LBLs vedtægter til behandling på landsmødet.

Det ene forslag var fremsat af Århus Afdelingen, og det blev fremlagt af lokalafdelingens kasserer Merete Falck. Det andet var forfattet og blev fremlagt af Kristen

Fortsættes side 4

Søren Laursen, LBLs nye formand. Foto: Inge-Lise Paulsen

Resolution

Landsmødet pålægger hovedbestyrelsen at nedsætte et udvalg, som til det ordinære landsmøde i 1995 udarbejder et forslag til vedtægter for landsforeningen med udgangspunkt i debatten på dette landsmøde.

Udvalget skal sammensættes med repræsentanter for lokalafdelingerne og hovedbestyrelsen. Udvalget kan supplere sig med særligt sagkyndige og eventuelt med repræsentanter for andre bøsse-lesbiske grupperinger.

Forslaget skal udarbejdes under hensyntagen til:

- bevarelse af en økonomisk selvstændig landsforening som medlemsorganisation
- styrkelse af lokalafdelingernes indflydelse, selvstændighed og politiske arbejde, herunder en konkretisering af lokalafdelingernes selvstændige økonomi
- sikring af medlemsindflydelsen
- geografiske- og kønskvoteringsprincipper
- *PAN-Bladets* og *Radio Rosas* placering i strukturen.

løsning: Ålborg Legatet betaler depositum for lejemålet (150.000 kr.), hvilket anføres som et "betalings- og aftaleforhold mellem legatet og udlejer". På den måde kommer legatets midler ikke fare. Desuden har legatet givet tilsagn

foreningen over en treårig periode brug for ekstra penge til betaling af akkordbeløbet. Derfor vedtog landsmødet en 'ekstra-skat' på 100 kr. pr. medlemskab over maximum tre år.

Frahovedkassereren Karin Bechs

vil dette fremgå af teksten på det giro-indbetalingskort, som bruges til indbetaling af medlemskontingent.

Kontingentet vil herefter de næste tre år koste 250 kr. (200 kr. plus 50 kr. 'sær-skat') pr. halvår, dvs. 500

Formandens beretning

Landsmødet 15.-16. oktober

I det følgende kan du læse en opsummering af hovedpunkterne i LBLs midlertidige formand Søren Baatrups redogørelse for perioden 29. maj til 15. oktober 1994.

Søren Baatrup lagde ud med at beskrive den midlertidige hovedbestyrelse og dens opgaver: Den midlertidige hovedbestyrelse, som blev valgt på landsmødet 28.-29. maj fik følgende sammensætning: Mia Andersen, John Hansen, Peter Bryld, Susan Peters, Carl Pfeil, Brian Zack Christensen, Birgitte Eckwald, Søren Laursen, Karin Bech og Søren Baatrup.

Mia Andersen og John Hansen har efter eget ønske trukket sig.

På landsmødet i maj fik hovedbestyrelsen følgende opgaver:

at rekonstruere foreningen i samarbejde med bobestyreren, at højne informationsniveauet, at forberede landsmødet i oktober med hovedvægten lagt på en strukturdebat samt at stå for foreningens daglige drift.

Formanden kom herefter ind på årsagerne til, at hovedbestyrelsen fraråder en konkurs, nemlig tab af goodwill. Han sagde bl.a. "Vi må ikke glemme, at vi er en politisk organisation, der er nødt til at søge offentlig og privat støtte - og nissen flytter med, hvis vi bare erklærer os konkurs af behagelighedshensyn. Derfor er vi nødt til at rekonstruere foreningen økonomisk."

Aids og bardrift

Søren Baatrup beskrev derefter

udskillelsen af Stop Aids og skabelsen af SISA, den Selvejende Institution Stop Aids.

Formanden takkede i den forbindelse LBLs hidtidige halvtidsbogholder Sanne Juhl, som pr. 1. november er fuldtidsansat i SISA, for hendes store indsats for Landsforeningen.

Formanden understregede, at Landsforeningen også i fremtiden vil have et aids-arbejde, idet foreningen er med i SISAs repræsentantskab.

Herefter fulgte den sørgelige historie om PAN A/S og Landsforeningens nedtur på grund af værtshusdrift. Især Odense og København blev fremhævet som økonomiske sorte huller; men samtidig beskrev formanden, hvordan klubberne overalt i landet er sikret fortsat eksistens. I dag står kun det lukkede PAN København usolgt tilbage.

Det står fast, at PAN A/S skal nedlægges. Tilbage i PAN A/S er imidlertid PAN-Bladet, Radio Rosa og bogcaféen. Formanden oplyste at bladets inventar er så værdiløst, at det uden problemer kan løftes over i Landsforeningen. Hvad radionen angår, skal en lokalradio ifølge loven ligge i en selvstændig forening, så Radio Rosa bliver for fremtiden en forening i foreningen. Bogcaféen er mere problematisk, fordi den er investeringskrævende; men hovedbestyrelsen vil forsøge at køre den videre i en eller anden form.

Lokaler og penge

Hvad angår Knabrostræde 3 kunne formanden oplyse, at kreditforeningen har tilbudt, at Landsforeningen "stort set kan slippe for videre tiltale", hvis vi

rømmer lokalerne i en fart. Det har Foreningen i sende at efterkomme!

Men hvordan? Hovedbestyrelsen har kig på et sted i Vester-gade; men SISA vil ikke med. Derfor er der ikke taget endelig beslutning om lejemålet.

Hvor Foreningen end vælger at flytte hen, vil der blive brug for kapital. Derfor har man aftalt med Aalborglegatet, som råder over ca. 900.000 kr., at de betaler depositum og lejer lokalerne ud til Landsforeningen for 0 kr. På den måde slipper Landsforeningen med at betale husleje, indtil restgælden til kreditorerne er betalt.

Her indskød formanden, at man naturligvis også har indregnet div. offentlige huslejetilskud i budgettet.

Søren Baatrup afrundede punktet på følgende måde: "Det er meget vigtigt at der hurtigt kommer en afklaring på dette spørgsmål. For når Landsforeningen har fundet et sted at bo, kan bobestyreren for alvor gå ind og søge at få forhandlet en akkord på 25% hjem. Og når denne er på plads - så er vi færdige! Derefter kan vi koncentrere os om det politiske arbejde."

Formanden nævnte derefter, at hovedbestyrelsen for at højne informationsniveauet havde udgivet fem vægaviser, der var timet, så de udkom mellem PAN-Bladene. Desuden har Radio Rosa været inddraget, bl.a. med "Skyd på formanden"-arrangementer.

Hvad angår forberedelsen af landsmødet, forklarede Søren Baatrup, at det, ud fra den resolution som blev vedtaget i maj, ikke havde været muligt for

hovedbestyrelsen at tage stilling til Foreningens fremtidige struktur. Derfor ville de afgående HB-medlemmer tage stilling til de fremlagte strukturforslag som enkeltpersoner.

Aids-fondet

Hvad Aids-Fonds sagen angår, beskrev formanden forløbet på følgende måde:

"Efter at landsmødet i maj bekræftede udskiftelsen af de hidtidige medlemmer af Fondets bestyrelse, skrev Fondets advokat, der dengang også var Landsforeningens, at nu havde man besluttet at ændre Fondets vedtægter, så Landsforeningen ikke længere skulle have indstillingsret til fondsbestyrelsen. Dette brev var krydret med en række uforklaretheder om vores manglende modenhed - og nogle injurierende bemærkninger om Bent hansens person."

Man bad om Landsforeningens kommentarer. Og fik dem. I svaret "påpegede Landsforeningen det groteske i, at to personer, der efter vores opfattelse ikke længere havde mandat til at sidde i bestyrelsen, sad der endnu - og stemte imod Landsforeningens interesser."

Civilretsdirektoratet skrev derefter til Aids-Fondets bestyrelse og underkendte deres vedtægtsændring.

Fondets advokaten forsøgte sig endnu en gang, på en endnu mere uforklareth måde; men igen fik Landsforeningen medhold, idet Direktoratet i skarpe vendinger lod advokaten forstå, at Landsforeningen ikke kan fjernes fra Fondets bestyrelse.

På Fondets første bestyrelses-

møde deltog derfor to medlemmer udpeget af LBL, Jørgen Haahr Christensen og Bent Hansen.

Fremtiden

Inden Søren Baatrup rundede af med nogle glædelige meddelelser kunne formanden oplyse, at der desværre ikke var midler til at etablere aftenskole i år. Samtidig nævnte han dog, at nogle af holdene havde oprettet sig selv.

Blandt de glædelige meddelelser kunne formanden oplyse, at Landsforeningen er blevet optaget i Dansk Flygtningehjælp, og at forberedelserne til Europride 96 er i gang, med deltagelse af Landsforeningen.

Europride skal finde sted i tilslutning til Kulturbry 96-arrangementerne.

Søren Baatrup rundede af med at opfordre til en fortsat dialog om fremtidens Landsforening. End dialog hvor også andre Bøsse-lesbiske grupper inddrages. Han afsluttede med følgende ord:

"Nu da vi ikke længere har et aids-arbejde og ikke længere driver værtshuse, så tror jeg vi kan blive en meget mere synlig og udadvendt forening, der samtidig har overskud til at gøre sig til et attraktivt sted at være for medlemmerne."

Med disse ord vil jeg sige mange tak for det store arbejde, der er blevet udført af aktive og ansatte her i det forløbne halvår. Det har været hårdt; men jeg tror, at det har været anstrengelserne værd, og at vi snart ser lyset for enden af tunnelen."

(Redigeret af Inge-Lise Paulsen)

(Fortsat fra s. 3)

fremlagt af Kristen Nielsen og Lars Stokholm, som begge er bosiddende i København.

Efter fremlæggelsen fulgte en række opklarende spørgsmål og svar samt en overordnet debat. Det var imidlertid landsmødets opfattelse, at de to forslag ikke var tilstrækkeligt gennemarbejdede til at kunne vedtages, hverken helt eller delvis. Diskussionen blev yderligere vanskeliggjort af at det århusianske forslag, som det blev aftrykt i PAN-Bladet, på selve mødet blev erstattet af et skriftligt forslag med en række yderligere ændringer.

Landsmødet vedtog derfor et resolutionsforslag fremsat af Steffen Jensen.

Resolutionsforslaget, som blev

vedtaget med stort flertal, er aftrykt andetsteds på denne side.

Imod Steffen Jensens forslag stemte især repræsentanterne fra Århus, som ønskede, at det århusianske strukturændringsforslag skulle danne basis for et fremtidigt vedtægtsarbejde. Solvei Jørgensen ændringsforslag herom blev imidlertid nedstemt.

En ny hovedbestyrelse

De sidste tre kvarter på landsmødet blev brugt til at vælge en ny hovedbestyrelse.

Eftersom den siddende hovedbestyrelse var midlertidig, og der derfor var gået kuk i det sædvanlige system med overlappende valgperioder - på hhv. ét og to år

- vedtog man at lade en lodtrækning afgøre, hvilke medlemmer af den nye hovedbestyrelsen, som skulle sidde to perioder; dog således at man tog hensyn til en fortsat repræsentation af alle valgområder.

Dette blev vedtaget uden afstemning, og den nyvalgte hovedbestyrelse ser derefter således ud (de personer, som står i kursiv, sidder i to valgperioder):

Nordjylland, Ringkøbing, Viborg og Århus amter: Susan Peters, Christina Zennaro og Kristen Nielsen.

Vejle, Ribe, Sønderjylland, Fyn, Storstrøm, Vestsjælland og Bornholms Amter: Birgitte Eckwald og Carl Pfeil.

Frederiksborg, Roskilde og

Københavns amter samt Frederiksberg kommune: Karin Bech, Søren Baatrup, Carsten Fohlman, Ken Egelund Thomassen og Søren Laursen.

Kun i sidste kategori var der kampvalg. Tidligere medlem af hovedbestyrelsen Brian Zach Christensen blev ikke genvalgt.

Som ny formand for foreningen valgtes Søren Laursen, København. Søren Laursen var også medlem af den midlertidige hovedbestyrelse. Han er desuden radioaktiv i Radio Rosa og tidligere medlem af PAN-Bladets redaktion.

Den midlertidige formand, Søren Baatrup, fortsætter som menigt HB-medlem. Birgitte Eckwald fortsætter som næst-

forkvinde.

Også den nye hovedkasserer, Ken Egelund Thomassen, er et tidligere medlem af PAN-Bladets redaktion. Han har desuden gennem flere år været aktiv i LBLs udenrigsudvalg. Ken er nationaløkonom af uddannelse og ansat i rigsrevisionen.

Den midlertidige hovedkasserer, Karin Bech, fortsætter som menigt HB-medlem.

I forhold til den midlertidige hovedbestyrelse er der sket en væsentlig udvidelse, især uden for København. Samtidig er kontinuiteten sikret.

PAN/Inge-Lise Paulsen

INDEFRA

Huligennem?

På det netop afholdte landsmøde blev der flere gange draget paralleller til boringerne under storebælt. Samtidig med landsmødet kom der hul igennem, og det tog mødedeltagerne som et godt varsel om, at der også i LBL kan skimtes lys for enden af tunnelen.

Det har været hårdt - og det har været længe. Ofte har såvel ansattes som aktivisters psykiske overskud kunnet være på et meget lille sted, og økonomisk har vi måttet klare os med et absolut minimum, samtidig med at alle udgifter har skullet via bobestyrerens skrivebord - en til tider temmelig langsommelig affære.

Den slags bliver man træt, og irriteret og sur af. Men nu ser det heldigvis ud til at der er håb forude.

For *PAN-Bladets* vedkommende blev der på landsmødet besluttet, at det, ligesom Radio Rosa, skal føres fra PAN A/S over i foreningen. Samtidig blev der lagt op til, at bladet i fremtiden skal have en mere selvstændig status.

Redaktionen har mange planer for fremtiden. Vi vil gerne lave et flottere og mere spændende medlemsblad, og det bliver der mulighed for, når livet efter betalingsstandsningen forhåbentlig snart tager sin begyndelse.

Vi glæder os til at Landsforeningen igen bliver en udadvendt, aktiv og stærk fortaler for bøsser og lesbiske i Danmark, og vi håber, at såvel LBL som *PAN-Bladet* også i fremtiden vil få et godt samarbejde med SISA, den Selvejende Institution Stop Aids.

Og sidst men ikke mindst: Tak til vore trofaste annoncører og til de abonnenter, som har valgt at holde fast - på trods af truende konkurs.

PAN/Inge-Lise Paulsen, redaktør

Skudt forbi...

Jeg takker Brian Zack Christensen (BZC) for hans svar på mit læserbrev. (Læserbrevet blev trykt i *PAN-Bladet* nr. 6, svaret i nr. 7. Begge dele handler om, hvorvidt LBL skal have offentlig - kommunal eller statslig - støtte eller ej, red).

BZC og resten af hovedbestyrelsen skal være glade for at de ikke ved, hvad jeg tænker om ledelsen af LBL. For så var jeg ikke medlem ret meget længere.

BZC stiller flere spørgsmål end han besvarer, og det kommer desværre meget bag på mig. Jeg er imod kommunalt tilskud - men ikke statstilskud.

Lad mig slå fast med syvtommersøm, at Venstre er imod særlovgivning - det giver kun problemer - men tilhænger af det absolut frie menneske.

BZC svarer ikke på, hvad Københavns Kommune (KK) skal gøre med andre foreninger, som også vil have et medborgerhus!

Desværre svarer BZC heller ikke på, hvor pengene skal komme fra. KK har en gæld på 14 mia, og på budgettet for 1996 er der et underskud på 1 mia.

BZC har åbenbart så travlt med at få kommunalt tilskud, at han ikke har læst aviser. For at finde de penge som KK mangler på budgettet for 1995, har staten taget en del aktiver fra KK. Sygehuse er overført til Hovedstadens Sygehusfællesskab, elle ejendomme skal overføres til et selskab, med salg for øje.

Hvilke andre løsningsmodeller LBL har og arbejder med, kommer BZC ikke ind på. Hvorfor får vi ikke noget at vide? Der er snart mere åbenhed på Cuba end i LBL.

Det kommer ikke bag på mig, hvad BZC har læst i "Håndbog i dansk politik 93", og jeg er enig i at den holdning ikke er et liberalt parti værdig. Man jeg kan berolige BZC og andre med, at jeg ikke er den eneste, der mener, at LBL har sin fulde berettigelse. Og jeg skal garantere, at når den yngre generation af Venstres medlemmer tager over, vil det blive ændret. Og det sådan at bøsser og lesbiske bliver nævnt ved navn.

BZC spørger mig, om jeg vil undvære den "stats-

støtte", som alle partier får, og mit svar er: Ja. Om jeg skal give Venstre 1000 eller 2000 kr. kommer ud på et. Men jeg bliver ikke overrasket, hvis Venstres Landsorganisation siger nej til at modtage de 5 kr. pr. stemme. Og disse penge skal bruges på politisk arbejde, f.eks. oplysning af forskellig art, og ikke til at pampe sig igennem med.

Jeg stiller gerne op til en debat med BZC eller andre fra LBL, som har store problemer med deres politik.

Med venlig hilsen, Kurt Mathiesen, medlem af Venstre

Svar til Kurt Mathiesen

Jeg vil nøjes med at kommentere det principielle indhold i dit læserbrev. Mange af LBLs aktiviteter er hjemmørende i Københavns Kommune (KK). Kommunen yder borgerne en række ydelser: Selv sætter jeg f.eks. pris på cykelstier og snerydning. Det er indlysende, at i den udstrækning LBL kan opnå tilskud fra landets kommuner skal vi, som den interesseorganisation vi er for en særlig del af kommunernes borgere, søge at drage nytte af sådanne finansieringsmuligheder til gavn for landets bøsser og lesbiske.

Er du uenig i den måde KK vælger at servicere sine borgere, må det være op til dit politiske parti at søge indflydelse gennem borgerrepræsentationen.

Hvad angår ideen om et medborgerhus er den for længst opgivet. Andetsteds i bladet kan du læse om hovedbestyrelsens planer, sådan som de blev præsenteret på det ekstraordinære landsmøde.

Med venlig hilsen, Søren Laursen, formand for LBL

Indlæg til debatsiden

Indlæg må max. fylde én A4-side med dobbelt linjeafstand. Red. forbeholder sig ret til at redigere/forkorte i indlæg. Større ændringer vil dog ske i samarbejde med brevskriveren.

Leder

Er der homosex nok i Danmark?

Har du opdaget det? Altså at du har fået en ny Landsforening for Bøsser og Lesbiske.

Ja, det er for såvidt den samme, som vi hele tiden har haft, men den har gennemgået en metamorfose. Den påtog sig på et tidspunkt en kolossal opgave, som den løste forbilledligt, nemlig kampen mod udbredelse af hiv og aids i bøsse miljøet og kampen mod fordomme og forskelsbehandling pga hiv og aids. Dette arbejde er nu skilt ud fra LBL. Landsforeningen har længe været engageret i restaurationsdrift, dog sjældent med videre økonomisk succes. Vi har nu endegyldigt indstillet cafe og diskoteksdrift i LBL-regi. Vi havde anskaffet os en del ejendom. Det voksede os over hovedet. Oprydningen, den økonomiske rekonstruktion, er ved at være tilendebragt, med LBL i lejede lokaler. Sidder du nu og spekulerer over, hvad der så er tilbage?

Svaret er ligetil: Interesseorganisationen for homoseksuelle i Danmark.

Tænk, det er blevet sagt, at LBL har overflødiggjort sig selv. Nu har vi fået det registrerede partnerskab

og et par andre lovtekster. Der findes enkelte homoværtshuse i nogle få byer. Vi bøsser har en håndfuld erotiske oaser. Hvad vil vi mere?

Homoseksualitet er ikke gemt væk i Danmark. Det optræder da tit i medierne. Ih ja. Madonna flirter med pigerne, og læs historien om Yves Saint Laurent, og den kendte tv-stjerne: mine homoseksuelle erfaringer, og kom at se giraffen. Et stænk alternativ seksualitet kan altid kvikke op på et kedeligt program eller en kedelig artikel, og er der mere kaffe på kanden? Kan du finde dig selv i det billede af homoseksuelle?

De ting, der foregår i Landsforeningen, laves af og for bøsser og lesbiske.

På det ekstraordinære landsmøde midt i oktober blev der valgt en ny hovedbestyrelse (HB).

Hvor den foregående HB alene havde et økonomisk opdrag, er den nye HB en seksualpolitisk bestyrelse. En af de ting vi besluttede på landsmødet var, at vi skal arbejde for en decentralisering af LBLs arbejde. I HB er vi straks gået nye veje: Vi har nedsat et forretningsudvalg med tre

medlemmer fra København og tre fra provinsen, og forsøger at lave telefonmøder, for at gennemføre decentraliseringen i praksis.

Har du nogle nye ideer til, hvordan LBL skal fungere fremover. Hvordan skal lokalafdelingerne arbejde? Hvordan skal vi bruge Pan-bladet? Hvordan skal vi bruge Radio Rosa? Det er nu du skal sige til, og brug vore medier, så alle kan følge med i debatten.

Jeg vil være at træffe i landssekretariatet hver tirsdag kl. 19-21. Du skal være velkommen til at møde op eller ringe. Det er ikke en nyhedstjeneste, men et forsøg på et foreningsværktøj i denne fase hvor vi skal omorganisere og genopbygge.

På spørgsmålet 'hvor mange bøsser og lesbiske er der i Danmark' plejer vi at svare, at 'dét kan man ikke sådan sige, og spørgsmålet er forkert stillet, men mon ikke der er sådan omkring en kvart million'. I så fald synes jeg egentligt vores opgave er helt klar: Mere homoseksualitet i lokalsamfundet!

Søren Laursen, landsformand.

Bøssestemmer i Tyskland

De tyske partier bejlede til bøsser og lesbiske inden Forbundsvalget den 16. oktober

Det var partierne FDP (de Liberale), SPD (det tyske Socialdemokrati) og De Grønne, som i annoncer og på plakater anslog bøsse/lesbiske temaer inden valget.

FDP lod det være nok med nogle mande- og kvindetegn i forskellige par-kombinationer, mens SPD var

mere konkret og viste forelskede bøsser og opstillede nogle relevante sager at arbejde for i Tyskland.

De Grønnes valgplakat til bøsser var mest direkte: *Hold røven højt - så bøsse/lesbiske ikke bliver siddende*. Underforstået i sofaen på valgdagen.

De tyske homo-magasiner havde alle annoncer for partierne og de åbne bøsser, som stillede op til forbundsvalget fik (selvfølgelig) kraftig omtale.

PAN/Søren Skov

Lørdag d. 1. oktober var det 5 årsdagen for indførelse af registreret partnerskab i Danmark.

Københavnsafdelingen i LBL havde om eftermiddagen inviteret til debatmøde på Toppen i Knabrostræde.

Emnet for dagens debat var bøsser og lesbisk forhold i EU-landene og mulighederne for anerkendelse af partnerskabet i EU.

Desværre havde kun 15 personer fundet vej til Toppen denne dag. Det lave fremmøde skyldes angiveligt ikke det fine vejr, eller at der var lang lørdag i butikkerne, men snarere, at bøsser og lesbiske i Danmark er forkælede, eller rettere: Vi har det godt i Danmark som bøsser og lesbiske, så hvorfor bekymre sig om, at bøsser og lesbiske i de andre

1. Fri bevægelighed imellem de 12 EU-lande. Dette gælder ikke for alle mennesker idag. Kun hvis man er studerende, pensionist, eller får job, kan man frit flytte til et andet EU-land, men ens familie kan kun frit følge med hvis man er gift. Altså gælder dette ikke for bøsser og lesbiske, da registreret partnerskab ikke anerkendes i alle EU-landene.

2. Menneskerettigheder, flere af medlemslandene har idag ikke antidiskriminations love for bøsser og lesbiske. Ligeledes har flere af landene forskellig lavalder for hetero- og homoseksuelle.

3. EU-ansattes rettigheder. En meget stor del af de EU-ansatte er

Forkælede i Danmark?

EU-lande ikke har samme rettigheder og friheder, som vi har i Danmark?

Men husk, hvis vi danske bøsser og lesbiske en dag vælger, af en eller anden årsag, at flytte til et andet EU-land for at bosætte os og arbejde, hvad så? Ja så gælder det danske partnerskab ikke her!

Som igangsætter til debatten havde man inviteret Freddy Blak, socialdemokrat og medlem af EU-parlamentet. Han var desværre blevet "hængende" i England og man havde i stedet fået fat i en anden socialdemokrat Bo Sørensen.

Steffen Jensen, LBL's repræsentant i ILGA, var ligeledes inviteret. Han mødte selv.

Tre faktorer

Steffen Jensen indledte med at fortælle om LBL's forhold til EU, om ILGA's lobby-grupper i EU og hvilke ønsker vi må have til fremtiden for bøsser og lesbiske i EU.

Steffen Jensen og Bo Sørensen var enige om de tre væsentligste bøsse/lesbiske spørgsmål, som ILGA skulle arbejde med i EU:

bøsser eller lesbiske. Som registreret partner eller samlevende med en EU-ansat, har man ikke samme rettigheder som gifte til f.eks. pension og sygeforsikring. Ligesom kun gifte frit kan tage deres familie med.

Stor spørgelyst

Steffen Jensen rundede af med at sige, at et krav til fremtidens EU må være 100% ligestilling mellem registrerede partnere og gifte i alle EU-landene. Men EU kan ikke løse bøsse/lesbisk ligestilling gennem lovgivning alene. Slagene må først slås i de enkelte medlemslande, herefter kan man så lave en fælles lovgivning.

Herefter kunne de fremmødte stille spørgsmål til panelet.

Trods det lille fremmøde var spørgelysten stor, spørgsmålene spændte ligefra bøsser og lesbisk forhold i Østeuropa/Rusland til det hjemlige partnerskab, og hvorvidt det var en fordel for bøsser/lesbiske at Ritt Bjerregård overtager Henning Kristoffersens plads i EU-kommissionen.

Café-eftermiddag i November

Bøssers livsvilkår og livsudfoldelse i verdens mest højteknologiske og i et af verdens mest bøssefrigjorte lande, eller mere konkret: Når mænd mødes i Japan og Danmark.

Det er temaet, når Københavnsafdelingen lørdag den 5. november 1994 kl. 14.00 tager hul på sin 3. café-eftermiddag for afdelingens medlemmer.

Som oplægsholdere er det lykkedes, at få fat i Shoji Igi, Osaka, Japan, som p.t. er studerende ved Københavns Universitet, og Hen-

ning Bech, forsker ved Københavns Universitet og forfatter til bl.a. bøgerne "Når mænd mødes" og "Mellem mænd".

Det skal bemærkes at man godt kan deltage, selv om man ikke er "sej" i det japanske sprog, da Shoji Igi holder sit oplæg på dansk.

Vil du ikke gå glip af en spændende eftermiddag, hvor du skal se lidt ud over din egen "andedam", så mød op på:

Toppen, Knabrostræde 3, Lørdag den 5. november kl. 14.00 til 17.00.

Café-eftermiddag i December

Grundet Københavnsafdelingens usikre lokaleforhold, har man valgt ikke at planlægge nogen Café eftermiddag i December.

PAN/bert

FN suspenderer ILGA

USAs regering bøjer sig for pres fra Senator Helms

FNs økonomiske og sociale råd ECOSOC, hvortil den internationale bøsse-lesbiske paraplyorganisation ILGA efter en lang og sej kamp netop har opnået konsultativ status, besluttede på et hasteindkaldt møde d. 16. september at suspendere ILGA.

Mødet var indkaldt på opfordring af USAs regering, som havde modtaget anonyme oplysninger om at en af ILGAs medlemsgrupper, VSG fra München, i virkeligheden er en pædofilgruppe.

Ved at suspendere ILGA undgik ECOSOC, at USA skar ned på sit bidrag til FN. Nedskæringen ville ske på basis af en senatsbeslutning, som den i bøsse-lesbiske kredse berygtede senator Jesse Helms havde taget initiativ til.

- Vi er chokerede, udtaler Julie Dorf, som er ILGA-aktivist og medlem af den amerikanske organisation IGLHRC (International Gay and Lesbian Human Rights Commission).

- Efter at vi nu gennem næsten et år i god tro har forhandlet med USAs regering, fremsætter man en

resolution til ECOSOC om at suspendere ILGA, uden at ILGA får mulighed for at tage stilling til det materiale de i sidste øjeblik har gravet frem.

Hvis ikke ILGA var blevet suspenderet, skulle USAs regeringsadministration inden d. 30. september kunne bevise over for Kongressen, at ingen af de organisationer, som er tilknyttet ECOSOC, har pædofilgrupper som medlemmer. I modsat fald ville USAs bidrag til FN blive væsentligt reduceret.

Clinton bøjer sig

- I lyset af de kommende valg i USA valgte Clinton-administrationen at bøje sig for Jesse Helms' afpresning i stedet for at forsvare vore rettigheder, udtaler ILGAs mandlige generalsekretær, Hans Hjerpekjøn fra Norge.

- Samtidig udsatte de ECOSOC for samme afpresningstaktik, og dermed leverede de ny ammunition til vore fjender inden for såvel som uden for ECOSOC.

Ganske få timer før beslutningen

blev taget, ringede USAs FN-ambassadør Madeline Albright til Hans Hjerpekjøn. Hun forsikrede ham her om sin regerings fortsat positive holdning til bøsser og lesbiske.

- Jeg mindede hende om, at USAs regering har accepteret ILGAs anti-pædofile holdninger, og advarede hende om, at det kunne vise sig langt sværere at ophæve suspen-

sionen, end det havde været at bøje sig for pressen og gennemføre den, udtaler Hans Hjerpekjøn.

Som læsere af *PAN-Bladet* vil vide, valgte ILGA på sit internationale årsmøde denne sommer at ekskludere sine pædofile medlemsgrupper.

Den mest aktive af disse grupper, NAMBLA, fryder sig i en pressemeddelelse over ILGAs

suspension. De ser suspensionen som udtryk for at eksklusionen af NAMBLA var unødvendig.

Denne holdning er udtryk for, at NAMBLA vælger at ignorere mange ILGA-organisationers, herunder LBLs, seje og mangeårige kamp for at få pædofilgrupper ekskluderet.

PAN/Inge-Lise Paulsen

100.000 dollars lige ud af lommen

beløb skulle gå ubeskåret til diverse bøsse-lesbiske grupper, nemlig ILGA, den britiske gruppe Stonewall samt Gay Games.

Og arrangementerne blev en succes. Der kom ikke mindre end 100.000 dollars i kassen.

Fordi hverken ILGA eller Stonewall har konto i New York, blev alle pengene af nemhedsgrunde sat

ind på Gay Games' bankkonto. Desværre gik Gay Games kort efter fallit, og pengene gik tabt.

ILGA valgte i New York LBLs svenske søsterorganisation RFSL som regnskabsansvarlig gruppe. Det er nu op til dem at skabe sig overblik over konsekvenserne.

PAN/Inge-Lise Paulsen

LBL medlem af Flygtningehjælpen

Dansk Flygtningehjælp består af en række organisationer, bl.a. Amnesty International, Dansk Røde Kors, Dansk Ungdoms Fællesråd, Mellemfolkeligt Samvirke, SID og Dansk Arbejdsgiverforening - og nu også landsforeningen for Bøsser og lesbiske.

Landsforeningen er medlem af tre stående udvalg: Informationsudvalget (Susan Perters), Internationalt udvalg (Bent Hansen) og Asyludvalget (Mia Andersen).

Informationsudvalget indsamler og formidler oplysninger, og LBLs interesse vil her klart ligge i at få adgang til oplysninger af relevans for bøsse-lesbiske flygtninge og asylsøgere.

I Asyludvalget kan LBL være med til at diskutere Dansk Flygt-

ningehjælps holdning i bøsse-lesbiske asylsager. Desuden vil Landsforeningen kunne indgå i en dialog med Dansk Flygtningehjælp om, hvad man konkret kan gøre for at forbedre vilkårene for bøsser og lesbiske, hvis seksualitet er medvirkende årsag til, at de tvinges til at forlade deres land.

Endelig vil LBL i Internationalt udvalg være med til at planlægge, hvilke internationale projekter, man går ind i. Lige nu drejer det sig f.eks. om nødhjælp til Ex-Jugoslavien

Indsamling

Dansk Flygtningehjælp er ved at forberede en landsdækkende oplysnings- og indsamlingskampagne, der kulminerer med en husstandsindsamling i begyndelsen af maj 1995. De indsamlede midler skal anvendes til Flygtningehjælps internationale projektarbejde for flygtninge i den Tredje Verden og Europa.

Det gennemgående tema for kampagnen bliver 'repatriering', dvs. hjemvenden til det land man kommer fra.

Dansk Flygtningehjælp er aktiv i genopbygningsprogrammer for hjemvendte flygtninge i bl.a. Afghanistan, Asien, Mellem- og

Latinamerika samt Afrika.

I et brev til LBLs landsmøde d. 15.-16. oktober opfordres LBL som ny medlemsorganisation til at støtte denne kampagne. Det kan bl.a. ske ved spalteplads i *PAN-Bladet* og gennem rekruttering af indsamlere.

Vi har modtaget et brev fra Dansk Flygtningehjælp, hvori de opfordrer læsere, som er interesserede i at støtte FLYGTNING 95, eller som vil vide mere, til at ringe eller skrive til Informationsafdelingen, att. FLYGTNING 95, Dansk Flygtningehjælp, Borgergade 10, 3., Box 53, 1002 Kbh. K, tlf. 33 91 27 00 (informationskonsulent Helle Elgaard).

PAN/Inge-Lise Paulsen

♀ Få en GRATIS kontaktannonce i X-PANsion ♂

Sådan gør du:

- 1) Skriv din annonce (max. 75 ord) på maskine eller med blokbogstaver.
- 2) Afslut med navn og adresse.
- 3) Udfyld kuponen og vedlæg den.
- 4) Send det hele til:
PAN-Bladet, postboks 1023, 1007 KBH K.
Mærk kuverten "kontakt".

••••• Ja tak - gi' mig en gratis annonce! •••••

• NAVN: _____
• ADRESSE: _____
• POSTNR/BY: _____
• DATO: _____ UNDERSKRIFT: _____

• ☐ Jeg køber yderligere 75 ord
• og vedlægger kr. 50,-

• Sender du annonce + kupon inden den 15. i måneden kommer den med i førstkommande nr.

• OBS: Bolig-, Job- og Køb/salg-annoncer er ikke gratis. Se venligst under "Tekstannoncer".

Ebba Strange (SF) om FNs Befolkningskonference i Cairo

Er seksualitet

Den danske presses meldinger hjem fra FNs Befolkningskonference i Cairo, som fandt sted i begyndelsen af september, nævnte igen og igen homoseksualitet som en hindring for vedtagelse af en international handlingsplan om seksuelle rettigheder og sundhed.

PAN-Bladets redaktør har sammen med Vibeke Nissen talt med Ebba Strange, netop afgået folketingsmedlem for SF, om hendes oplevelser på Cairo-konferencen. Interviewerne er medlemmer af LBLs udenrigsudvalg og forfattere til LBLs rapport om lesbisk synlighed i

Ebba Strange (SF) har gennem en årrække været en af de stærke fortalere for bøssers og lesbiske rettigheder.

en menneskeret?

Når man læste aviserne herhjemme under og efter FNs Befolkningskonference i Cairo, skulle man tro at homoseksualitet havde været et meget centralt emne. I så godt som alle artikler blev homoseksualitet i hvert fald nævnt som noget der lå og truede lige om hjørnet. Men hvori bestod denne trussel?

- Ordet 'homoseksualitet' står ikke i de officielle papirer. Det der skete var, at fundamentalisterne, dvs. Vatikanen og de fundamentalistiske muslimer, slog sig sammen. De reagerede imod at udtrykket 'seksuelle og reproduktive rettigheder og sundhed' skulle indgå i handlingsprogrammet.

- I redaktionskomiteen havde de nogle gevaldige diskussioner. Flere ville have at udtrykket 'seksuelle' helt skulle udgå, fordi det ikke var knyttet til begrebet ægteskab. Familieplanlægning må man godt lave; men kun hvis 'familie' defineres som den hellige almindelige heteroseksuelle familie. Ellers kan det jo fortolkes som accept af homoseksualitet, prostitution og anden utugt!

- Så der skulle kæmpes to kampe om de resolutionsforslag. Den ene var hvor langt man kunne komme med princippet om seksuelle og reproduktive rettigheder - og der røg de seksuelle rettigheder. Tilbage blev kun de reproduktive. Det vil sige at man reducerede seksualitet til noget der udelukkende finder sted i forbindelse med reproduktion.

- Samtidig bevarede man dog en hel masse afsnit om at man skal sørge for information, også overfor unge, omkring seksuelt overførte sygdomme. Så i virkeligheden er information om hiv og aids smuttet ind, selvom seksuelle rettigheder og seksuel sundhed røg ud.

- Vatikanen besluttede sig i sidste ende til ikke at stemme imod handlingsprogrammet. Jeg ved ikke hvorfor, for de stemte imod både i 1974 og i 1984.

Kvindepolitik

- Ud over begrebet 'seksuel sundhed og seksuelle rettigheder', som blev slettet, diskuterede man, hvorvidt både par og enkeltpersoner skulle have ret til information om rettigheder, sundhed osv. Og også dét blev stående. De ville gerne have hængt 'par' op på familien, men det kom de ikke igennem med. Så der står bare 'individer og par'. Man må så selv definere 'par'.

- Til allersidst kom der så en ændring i principdelen, altså indledningen hvor principperne er beskrevet, om at alt det der står i handlingsprogrammet kan udføres af de enkelte stater i overensstemmelse med staternes grundlag, religion, kultur, tradition osv.

Så man kan lade være, hvis ikke man vil.

- Ja det kan man. Men når jeg alligevel synes det er bedre end ingenting, så er det fordi der er så megen god kvindepolitik i det. Der

er virkelig nogle flotte afsnit om kvinders rettigheder og deres krav på ligestilling og selvbestemmelse. Det er jeg glad for. Der er virkelig sket noget. Og det er ikke bare noget de vestlige kvinder har fået ind. Det er i meget høj grad de afrikanske kvinder, der har presset på.

Forundring

- Homoseksualitet blev kun nævnt i redaktionskomiteen som noget frygteligt - altså: 'Hvis I holder fast i den dér med seksuelle rettigheder for både individer og par, så lukker I op for homoseksualitet og alt sådan noget'. Og der kom folk, søde kvinder, hen til mig og spurgte: 'Er det rigtigt at homoseksuelle kan gifte sig i Danmark?' Jamen, de var ved at falde ned fra stolen!

- Der er altid vild forundring, og nogen forargelse, når Danmark og Norge siger det vi gør, ud fra vores lovgivning. Personligt mødte jeg mest forundringen; men jeg talte heller ikke med de sortklædte herrer, hverken fra det ene eller det andet sted.

- En andenting man var forbløffede over i Cairo var de mange mennesker i Danmark, som får børn uden at være gift. Over halvtreds procent. Den diskussion foregik også i redaktionsudvalget; men man frafaldt den fuldstændig og holdt fast ved at det er op til den enkelte stat at definere hvad en familie er.

- Der skete altså et kvindegennembrud, men ikke noget seksuelt gen-

nembrud.

Rådgivning

Kom frykten for homoseksualitet ligefrem til at virke som en stopklods for fremskridt?

- Nej. I og med at vi har bevaret både individet og parret, så opfatter jeg det sådan, at selvom 'seksuelle rettigheder' blev strøget sammen med alt det med at seksualitet også kan foregå for fornøjelsens skyld, så betyder begrebet 'reproduktiv sundhed og reproduktive rettigheder', at man også vil kunne få rådgivning omkring seksualitet og reproduktion på de sundhedsklinikker, som bliver oprettet rundt omkring i verden.

- Det er til syvende og sidst det det handler om.

- Selvfølgelig er det stadig vigtigt, om der så står 'seksuelle rettigheder' og 'seksuel selvbestemmelse' eller ej. Men vi kunne ikke komme længere, og det ville have været en katastrofe, hvis Danmark var stået af på det. Der gik grænsen, ikke kun for Vatikanet og de ekstremt muslimske lande, men også for mange andre lande.

Hvis disse landes egne diskussioner ikke er nået til ordet 'seksualitet', så er det vel også et overgreb at påtvinge dem det?

- Ja, og det bliver endnu sværere at få dem til at arbejde videre med det, hvis de bliver tvunget til at sluge den slags. Her tænker jeg på en kvinde som Benazir Bhutto fra Pakistan,

som virkelig gerne vil fremme kvinders rettigheder og muligheder for selv at bestemme, hvor mange børn de skal have og for at få deres børn i sikkerhed og sundhed. Den slags ledere er det værd at give opbakning. Det er vigtigere end at holde fast i et begreb, som verden ikke er parat til at acceptere.

Familien

På Cairo-konferencen var familien i centrum, og vi befinder os fortsat i FNs familieår; men endnu skorter det på en officiel FN-definition af begrebet familie? Er det ikke påfaldende?

- Jo det er påfaldende.

Er det fordi det i virkeligheden er umuligt at definere familien?

- Ja, jeg tror det. Og derfor henviser man mange steder til national lovgivning. Man kan ikke definere en familie på verdensplan i dag, og vi skal være glade for at det ikke er gjort.

- Jeg var i Spanien to gange, lige efter vedtagelsen af loven om det registrerede partnerskab, for at holde forelæsninger. Det var på baggrund af nogle kurser om nye familieformer i Europa, og den slags betyder, at der i en masse menneskers bevidsthed i Europa er et billede af at to homoseksuelle også kan danne en familie. Det skal vi ikke ødelægge ved at prøve at lave en fælles familiedefinition.

FNs Sociale Topmøde i København til marts næste år er på mange

'Jeg er blevet bedre og bedre til at vende diskussionen og sige til folk: 'Det er bedst at tage udgangspunkt i virkeligheden, når man laver politik.' ... Homoseksualiteten har altid været der. Vi ved det alle vegne fra. Hvorfor så ikke give folk et værdigt liv, hvor de kan leve i overensstemmelse med deres orientering? Hvad er det for noget at bruge religionen til at bestemme, hvordan folk skal leve? Religionen kan bruges til så meget andet.'

måder en fortsættelse på det sociale plan af det, som foregik i Cairo.

- Ja, for man lod hele tiden være med at tage diskussionen om, hvor pengene skulle komme fra. Gang på gang sagde man, at det var noget man måtte tage op på topmødet i København og på kvindekongressen i Beijing til oktober næste år. Man så altså Cairo-konferencen som et led i et forløb, og det understregede, at kvindeproblematikken ses som noget meget centralt.

- Selvfølgelig ville det have været godt med en anbefaling om pengene. Hvis alle skal have adgang til information og tilbud om familieplanlægning og sunde fødsler, drejer sig om cirka 17 milliarder kroner!

- Det hele står og falder med om donorlandene er villige til at betale penge til de fattige lande.

Kamp mod patriarkatet

- Samtidig sagde de fattige kvinder i Cairo under hele konferencen: 'Ja, ja. Giv os først noget mad at spise og en skole til vores børn og noget at bo i. Så skal vi nok finde ud af det med familieplanlægningen bagefter.' Og det er der ikke noget at sige til. Der er nogle basale behov, som skal tilfredsstilles.

Det er også det der gør kampen så vanskelig for homoseksuelle. Der er altid noget der er vigtigere. Objektivt set er vi heller ikke uenige i, at mad og skolegang og tag over hovedet er vigtige. Men det kan bare ikke nytte noget at bøsser og lesbiske ikke kommer på banen, før alle verdens andre problemer er løst.

- Nej, selvfølgelig ikke.

Med din erfaring, hvordan synes du så at vi kan markere os på det sociale topmøde, som jo altså skal foregå i København til marts? Vi vil gerne respektere, at der er folk som har meget værre problemer end os; men vi vil ikke usynliggøres.

Hvad stiller du op med alle 'vent-til-efter-revolutionen' argumenterne?

- Jeg er blevet bedre og bedre til at vende diskussionen og sige til folk: 'Det er bedst at tage udgangspunkt i virkeligheden, når man laver politik.' Det gjorde jeg også i abortdiskussionen. Det er så flot at være imod abort; men alle ved, at abort finder sted, og at den altid har gjort det. Er det så ikke bedre at se virkeligheden i øjnene og sige: 'Når det er sådan, må vi sikre os, at de aborter, der alligevel finder sted, finder sted under betryggende forhold.' Det er mit svar. Og så bliver de flakkende i øjnene.

- Det samme når vi snakker om seksualitet uden for ægteskabet. Tænk på prostitutionen i Thailand. Alle ved det! Hvorfor så ikke sørge for information og prævention til de involverede?

- Homoseksualiteten har også altid

været der. Vi ved det alle vegne fra. Hvorfor så ikke give folk et værdigt liv, hvor de kan leve i overensstemmelse med deres orientering? Hvad er det for noget at bruge religionen til at bestemme, hvordan folk skal leve? Religionen kan bruges til så meget andet.

- Men den er svær, fordi der er så mange fordomme. Og jeg kan ikke lade være med at tænke, når jeg sidder til sådan en konference, at det jo er patriarkatet, som er problemet. Det er ikke primært staterne og donorlandene, der forhindrer kvin-

konferencen. Jeg er usikker på hvad I skal gøre på topmødet i København. Jeres problem er jo ikke et decideret fattigdomsproblem.

Det kommer an på hvordan man definerer fattigdom. Vi snakker om bøsser og lesbiske i hele verden, og fattigdom er en relativ størrelse, som også handler om bl.a. livskvalitet, jobmuligheder, sundhed og adgang til samfundsgoder. Mens selvfølgelig er det normalt ikke sådan at bøsser og lesbiske ligefrem dør af sult, fordi de er bøsser og lesbiske.

- Lad os se. Topmødet er et socialt

Men det er ikke luksus, at der stadig findes nogen bøsser og lesbiske, også i Danmark, der begår selvmord eller bliver psykisk syge på grund af omverdens homofobi. Eller at de bliver fyret eller udsat for vold og andre overgreb. Og detsker. Jeg oplever det jævnligt i min praksis. (Vibeke Nissen er praktiserende psykolog, red.).

Da vi rejste rundt i EU-landene med "Lesbian Visibility", var én af de ting der slog os, at alle undertrykkelsesformer (usynliggørelse, vold, manglende anerkendelse, forstød-

- Det er altid godt at lave noget, som pressen kan lave overskrifter på. Det skete i Cairo omkring abort, og selvom ingen vel kan mene at abort er en god præventionsmetode, så skabte overskrifterne i hvert fald interesse for konferencen.

Synes du den danske presse dækkede Cairo-konferencen godt?

- Måske ikke; men det var også svært. Pressen var der under hele konferencen, og de allersidste formuleringer bliver først lavet i en sen natstid før konferencens afslutning.

- Og i virkeligheden var journalisterne måske slet ikke særlig optaget af, hvad der kom til at stå - specielt ikke af kvindevinklen, som efter min mening er den vigtigste.

Der blev bragt et helsides-interview med en repræsentant for, tror jeg, SIDA, det svenske DANIDA. Han fremhævede netop det du siger - at det handler om mænds magt. Han var vred over at det ikke blev et tema i Cairo. Tror du denne fortællelse har samme årsag som fortællelsen om homoseksualitet - at verden ikke er moden til det?

- Ja, det tror jeg. I den danske delegation talte vi om, at vi snakker så meget om kvinders rettigheder. Men alt for lidt om mænds ansvar. Alle fordømmer vold og seksuelle overgreb mod kvinder. Det står i alle dokumenterne. Og samtidig kan man sidde i konferencensalen og kigge sig rundt og tænke sit. De sidder der jo, de ansvarlige mænd.

- Alligevel synes jeg det er vigtigt og positivt at deltage i sådan et møde. Selvfølgelig bliver beslutningerne først noget værd, når der bliver sat penge på; men formuleringen er også et instrument i sig selv.

- Men nemt bliver det ikke. Seksualiteten, og især kvinders seksualitet, har provokeret alle religioner og magtsystemer. Og traditionerne har dybe rødder, både i mænd og kvinder.

- Ofte er det ikke mændene men kvinderne selv, mødrene og svingermødrene, der håndhæver traditionerne. Tænk bare på kvindelig omskæring, som angiveligt sker for pigernes egen skyld - for at de kan blive gift.

Her er det så at vi som lesbiske har et bidrag at komme med. Vi kan sige: 'I bliver omskåret eller tævet af jeres mand; men der er flere undertrykkelsesmetoder. Det er ikke nok ikke at blive skåret i og slået og voldtaget. Kvinder skal have samme ret som mænd til overhovedet at have en selvstændig seksualitet.'

- Ja!

ders ret til selvbestemmelse. Det er deres mænd, brødre, fædre. Og især de sortklædte mænd fra Vatikanet og de muslimske lande, som påtager sig at være Vorherres repræsentanter på jorden.

- Bøssernes kamp er også et oprør mod patriarkatet.

Topmøde i København

- Men for nu at vende tilbage til FN's topmøde i København. Det er straks sværere, fordi jeg betragter topmødet som et nord-syd topmøde.

Risikerer vi så ikke, at det bliver en meget betændt atmosfære at gå ind og tale bøsse-lesbisk politik i?

- Jo, det gør det. Det er langt mere oplagt for jer at være med på Beijing-

topmøde.... (pause). Man kunne måske knytte direkte an til befolkningskonferencen i Cairo og tage udgangspunkt i at en del blev løst. Befolkningskonferencen fik sat fokus på de reproduktive rettigheder og på individers og pars ret til selv at vælge, hvor mange børn de vil have, og hvornår de vil have dem. Med udgangspunkt i det kunne man pege på de uløste problemer som står tilbage for de individer og par, som er homoseksuelle.... Men jeg ved ikke om fremgangsmåden er holdbar på et socialt topmøde. Medmindre man definerer det sociale aspekt meget bredt.

Homoseksualitet vil sandsynligvis blive opfattet som et luksusproblem?

- Ja, det vil det.

else osv.) eksisterede i alle landene - samtidig - selvom landenes 'officielle' grad af homofobi meget forskellig. Der er sandsynligvis langt flere der dør af det i Grækenland end her, men både vi og grækerne var faktisk overraskede over at konstatere, at de samme metoder anvendes. Derfor finder ikke, selvom et lands officielle holdning ændres.

- I givet fald skulle I være på den alternative del af konferencen. Der vil være stande og boder osv., hvor man kan stå med oplysninger. Der er vel ikke så meget andet at gøre.

Mænds magt

Man kan også lave parallelle aktiviteter i byen - høringer, seminarer og den slags. Og få presse på det.

PAN/Vibeke Nissen og Inge-Lise Paulsen. Foto: Inge-Lise Paulsen

Ørkendronningen Priscilla

Filmens australske instruktør Stephan Elliott var i København under Copenhagen Film Festival

"Priscilla er en musikalsk komedie", fortæller Stephan Elliott (Iflg. Copenhagen Film Festivals Festival Klip).

"Fyldt med 70'er musik og gamle ABBA-numre", siger Elliott, som fortsætter:

"ABBA er en institution i Australien, og jeg er vokset op med deres musik. Forøvrigt er det sjovt, for Priscilla er blevet black-listet i USA af den officielle ABBA-fanklub".

Skuespillere i alle roller

De tre hovedrolleindehavere er alle skuespillere. I starten forsøgte Elliott at få rollerne besat med rigtige drag-queens, men måtte opgive. "Vi havde sat prøvetidspunktet til kl. 10 om formiddagen, men det er jo normalt det tidspunkt, hvor de går hjem i seng, så der kom ikke nogen. Til sidst prøvede vi at få dem til at komme om aftenen, men heller ikke det lykkedes. Som de sagde: - Jeg kunne ikke bestemme mig for hvad tøj jeg skulle tage på, så jeg nåede det ikke".

Taget løftedesig

Filmen har forårsaget forskellige reaktioner, f.eks. blev den vist i en homoseksuel biograf i San Francisco. Der var 2000 mennesker, og de grinede så taget var ved at lette. Filmen er også blevet vist i forbindelse med filmfestivalen i Cannes.

"Publikum grinede, men ikke nær så ofte. Jeg blev utrolig bange og tænkte, - åh, de kan ikke lide den", fortæller Elliott. Først da filmen var slut brød begejstringen løs, og folk sad tilbage med tårer i øjnene.

12 år i skyggen

"Priscilla er lavet til det store publikum, for jeg har en intention om at nå mange mennesker. Det er

lykkedes med Priscilla.

Jeg arbejdede i 12 år som instruktørassistent, men pludselig fik jeg nok, jeg måtte prøve selv", fortæller Stephen Elliott. Priscilla er hans anden film. Hans første hed Fraud og fik flotte anmeldelser, men blev ikke nogen kassesucces.

Sorthumor og dårlig smag

"Drag-queens har en speciel form for sort humor. De er hærkede og stolte, for de har lært at kæmpe for retten til at eksistere. Det genspejler sig tydeligt i filmen. Priscilla er dårlig smag, men god underholdning", slutter Stephan Elliott med et smøret grin.

De tre mænd i dametøj

De tre hovedroller spilles med sprudlende humor, energi, elegance og dyb alvor af Terence Stamp, Hugo Weaving og Guy Pearce.

Hverken den britiske skuespiller, Terence Stamp, eller de to australske skuespillere, Hugo Weaving og Guy Pearce, har prøvet at spille i drag før, så for dem var det en stor udfordring.

Stephan Elliott siger om dem: "De var overhovedet ikke bange for at spille rollerne. De betragtede det som en stor chance for at bryde nogle rammer som skuespillere. Og en af de smukkeste mænd i verden, Terence Stamp, blev forvandlet til en smuk, ældre kvinde".

Instruktion og manus

Elliott skrev selv manuskriptet om de tre mænd i dametøj, der havner nogle steder, hvor de lige så godt kunne være marsmænd, og hvor de både møder fjendtlighed og venlighed hos lokalbefolkningen. Elliott er et stort nyt navn på vej frem. Hans første film Fraud blev vist i konkurrence i

Cannes 1993 og hans anden film Ørkendronningen Priscilla vandt publikumsprisen som den mest populære film ved dette års Cannes Film Festival. Og den blev modtaget med begejstring af anmelderne.

Filmens handling

Bernadette, Mitzi og Felicia er tre tøser, der er dødrætte af storbylivet i Sydney og derfor siger ja til at tage ud og optræde i Alice Springs midt i Australien i Northern Territorys røde ørken.

Ja, altså, det vil sige... Bernadette (Terence Stamp) er transseksuel, så lad os ikke komme nærmere ind på hans - undskyld hendes - drengeavn.

Mitzi (Hugo Weaving) og Felicia (Guy Pearce) har ikke taget skridtet og er heller ikke helt så overfølsomme over for deres drengeavne, så lad os bare nævne dem. Tick og Adam.

Lyder det forvirrende?

Det er det også, men de tre "tøser" har dog én ting til fælles: De er drag-dronninger, eller for at bruge deres egne ord: "Vi klæder os ud i dametøj og mimer til andre folks sange".

Det er faktisk en mild underdrivelse.

Sangene her er gamle superdiscohits fra 1970'erne, bla. "Go West" med Village People, "Billy, Don't Be A Hero" med Paperlace, "Mamma Mia" med ABBA, og når tøserne folder sig ud i deres himmelske skrud, er der ikke et øje tørt, selv om visse dele af lokalbefolkningen godt kan se ud, som om de lige har set tre marsmænd komme ned i en pink UFO.

Tilbage til historien.

Felicia skaffer en bus, som de dørber Priscilla, og efter at have fyldt den til randen med rober, højhælede sko, sminketasker, ABBA-bånd og diverse sælsomme himstregimser drager de tre piger af sted mod Alice Springs med højt mumør og fuld drøn på ghettoblasteren. Men foran dem venter en lang og både fysisk og psykisk udmattende tur, hvor de

ikke kun bliver konfronteret med lokalbefolkningen - hvilket i sig selv er lidt af en prøvelse - men hvor de også skal stå model til hinandens selskab.

Og det går ikke stille af.

Bernadette, som er alderspræsident for foretagendet, har lige mistet sin kæreste og trænger til fred og ro, mens den unge Felicia, alias Adam, ikke kan sidde stille to minutter ad gangen. Det udløser en del mere eller mindre voldsomme konflikter mellem dem og Mitzi, alias Tick, som får nok af se til med at holde sammen på tropperne undervejs. Samtidig kommer han til at røbe, at det faktisk er hans ekskone, der driver stedet, hvor de skal optræde. Hvordan de to andre reagerer på det skal ses, ikke læses.

Og ikke nok med det. Priscilla, altså bussen, beslutter sig for at strejke midt ude i ørkenen under den bagende sol. Og eftersom Mitzi, som dårligt kan finde ud af at åbne for moterhjelmene, er den praktiske gris i selskabet, er de mildest talt på spanden.

Felicias pink 'ansigtsløftning' hjælper ikke på Priscillas humør.

Nå, men til sidst ordner det sig, og de kommer ind til en lille flække, hvor de møder mekanikeren Bob (Bill Hunter), som beslutter sig for at følge med dem.

Bob og Bernadette er næsten på samme alder, og de udvikler hurtigt et nært venskab, eller det vil sige: de bliver ret betagede af hinanden. Og efter en hård, bizar, til tider ganske farefuld, men lærerig og fantastisk rejse gennem det storslåede Australien, kan de nu se målet forude.

Men turen er langt fra overstået, og Mitzi har stadig en lille overraskelse i baghånden....

Premiere 18. november

Filmen, som de fleste bøsser og lesbiske vil "elske", er premiere-sat, i Dagmar og Grand (København) og Gladsaxe, samt biografer i Ålborg, Århus og Odense, til den 18. november 1994.

PAN/ibert

en hjertelig musikalsk komedie

König går til filmen

- Alle de bøsse-klichéer, der er i albummene er også med i filmen, siger Ralf König til det tyske bøsse-magasin *Magnus*. Dog er fest-scenen klippet kraftigt ned, sikkert til megen ærgrelse for statisterne, som kastede sig ind foran kameraet for at komme med i billedet.

Filmen "*Der bewegte Mann*" havde tysk premiere den 6. oktober, og der er tale om en mainstream, "hetero"-film i den forstand, at det er en heteroseksuel instruktør (Sönke Wortmann) og kendte,

heteroseksuelle skuespillere (Rufus Beck, Joackim Król, Katja Riemann), der spiller hovedrollerne.

- Det er ikke vigtigt, om han er bøsse eller ej, hovedsagen er om han spiller godt, siger Ralf König. Jeg er virkelig begejstret for Rufus Beck og Joachim Król.

- Jeg var forbløffet over, hvor let jeg havde ved at gå i pumps, hvor sikkert jeg stod i dem, siger Joachim Król. Ja, det giver måske stof til eftertanke.

På scenen

Også på de skrå brædder har Ralf Königs bøssefigurer været gen-skabt.

Bøsseteatergruppen *Die Tolleranzen* spillede i oktober *Prall aus dem Leben*, fra hvis plakat forsiden af dette nummer af *XPANSion* kommer. Titlen må oversættes til: *Fyldt af liv til bristepunktet*.

Det er andet gang *Die Tolleranzen* spiller Ralf König-tegneserie

PAN/Søren Skov.

- For mig ville det værste være, hvis folk gik ind og så filmen, morede sig, gik ud og glemte den, siger Ralf König. Fordi jeg tror, der er stof til og muligheder til en rigtig kultfilm. Jeg er naturligvis også naiv og lidt partisk, da det er første gang, noget af mig er blevet filmatiseret.

Fotos fra filmen *Den følsomme mand* er hentet fra det tyske bøsseblad *Magnus*, oktober 1994.

Harald Søbye og partnerskabsloven

En af landets mest markante forkæmper for minoritetsgrupper, Harald Søbye, besøgte Pan Club Århus lørdag den 1. oktober. Det skete ved en reception, hvor også formanden for Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, Århus-afdelingen, Arne Bjerre holdt tale.

Receptionen var rosinen i enden af en række arrangementer på Pan Club Århus i dagene op til den 1. oktober - samlet kaldet "Rosa-Festival" med teater-sport, technoshow, club ultra, rosa-party, mavedans, satire og familiediskotek.

Udvid loven

Arne Bjerre, der er formand for LBL-Århus, fortalte hurtigt og klart hvilke love, der findes om partnerskab i Danmark og i vore nabolande.

FN har erklæret 1994 som familie-år, og Arne Bjerre har i den anledning forsøgt at finde ud af, hvad det betyder. Hovedbibliotekets eneste information var en enkelt brochure, der ikke var til hjemlån eller udlevering. FN har på ingen måde fortalt, hvordan en familie ser ud - de præciserer blot at

familien skal styrkes.

- Vi skal have indført en lov om stedbørns-adoption. Vi skal have indført, at familien kan være andet end far, mor og børn, proklamerede Arne Bjerre.

Revolution i kirken

Harald Søbye har velsignet bøsse- og lesbiske par længe inden loven blev en realitet. Allerede 8. februar 1973 velsignede han det første bøsse-par og kort tid efter - den 25. februar - et lesbisk par for åben tv-skærm.

Måske verdens første vielse af homofile. I årene 1973-1985 er det blevet til ialt 210 velsignelser af bøsse/lesbiske par.

- Kirken er et godt sted at starte en revolution, sagde Søbye fra prædikestolen i påsken 1964 med det resultat, at han blev fyret fra den

danske Folkekirke. Her havde han ellers været sognepræst siden han i 1934 blev ansat i Horsens.

Men Søbye er en kæmper, der også var frihedskæmper under 2. verdenskrig. Og han giver ikke op. I 1960'erne startede han sin egen frikirke i København med ugentlige prædikener i fem år i træk. Siden har han været kendt som Provopræsten med de markante holdninger.

Harald Søbye har gennem mange år været i pressens søgelys, og for hans aktive indsats for minoritetsgrupper har han bl.a. modtaget Profet-prisen og Kærlighedsprisen.

Den onde bibel

Ved receptionen i Århus fortalte Harald Søbye bl.a. om de første vielser, han udførte, og hans uforbeholdne sympati for bøsser og les-

biske. Han er også en klar fortæller for adoptions- og inseminationsmulighed for bøsser og lesbiske.

- Kammerater - bøsser og lesbiske - vær frimodige og sig det rent ud: Sådan er jeg, og sådan vil jeg være! Sagde Søbye, og fordømte bibelens syn på homoseksuelle:

- Der er skriftsteder i bibelen der er vendt imod jer - og de er ikke behagelige. Disse modbydelige optegnelser findes både i det gamle og det nye testamente. Men jeg siger til jer: Blæs på de infame skriftsteder! Det er onde og uforskammede mennesker, der har skrevet disse linjer.

Der blev også plads til et Einstein-citat, som nok er værd at huske:

- Det er sørgeligt at leve i en verden, hvor det er lettere at spalte et atom, end udrydde en fordom.

Ulrik Ricco, Århus

Turister i Lebbeland

For mange år siden, i lesbisk bevægelses storhedstid, skrev Norges Gert Brantenberg en tekst på den velkendte melodi "Hvorfor være stor, når man er lykkelig som lille". Sangens gripende omkvæd lød:

"Så hvorfor elske mænd når

man er lykkelig som lesbisk. De fleste gik det ilde, som het'ro være ville. For vi vil ha' et kønsliv der er godt for hele kroppen. Bliv lesbisk, det er toppen. Så hop det sidste hop."

I halvfjerdsere og firserne så det ikke ud til at sangen havde den helt store gennemslagskraft; men i halvfemserne er budskabet åbenbart sivet ind: Det forlyder i hvert fald at heterokvinder vil have lesbisk sex!

*These are girls
who just want to have
fun; beautiful things;
waifs straying across the
sexual divide with no hint of the
butch about them. They are subtle
seductresses, alive to a light touch
or glance at a party, soft skin,
and perfumed silk.*

Bliv lesbisk

Der er ikke noget nyt i at heteroseksuelle mænd finder lesbisk sex yderst ophidsende. Det vidner tusindvis af pornohæfter og ditto film om. Nu er det imidlertid de heteroseksuelle kvinders tur. Og de nøjes ikke med at se på billeder. De vil selv prøve. Dog vistnok mest med hinanden(!)

Rapporterne om denne nye udvikling kommer mange steder fra. Selv *Jyllands Posten* er med i koret, og senest (15.10) ofrede *Politiken* hele forsiden på deres kultursektion på sagen. Så der må være noget om snakken. Men hvad er det egentlig der foregår? Er det et modefænomen - et forbigående flip, som især skal tjene til at puste nyt liv i heteroseksuelle pars hensygnende sexliv? Eller er grunden for rent faktisk ved at skride under den såkaldt 'norma-

le' seksualitet? Og hvor udbredt er tendensen, når det kommer til stykket?

Girl Crazy Girls

At fænomenet har nået en vis udbredelse vidner en artikel i det overlækre britiske dameblad *Harpers & Queen* om. Ingen kan beskylde *Harpers & Queen* for at vove sig ind på emner, som kunne tænke at støde læserne, så når de på forsiden af deres juninummer reklamerer med "Girl Crazy Girls, The Illicit thrill of a Same-sex affair" (= Pige-gale piger, det pirrende ved en uartig affære med en anden kvinde), må der være noget om snakken.

Hele seks sider ofrer bladet på en artikel med titlen "Sappho so good". Men hvis man som lesbisk har skruet forventningerne op, må man allerede på første side skrue ned for dem igen. Her står der nemlig følgende:

"Piger som bare er ude på at have det sjovt; lækre skår; frie

fugle som overskrider seksualitetens grænser uden det mindste anstrøg af 'butch' over sig. De mestrer forførelsens kunst, er modtagelige for en let berøring eller et blik ved et selskab, blød hud og parfumeduftende silke.... Sikrere sex i halvfemserne."

Her er alle de rigtige signaler: Kvinderne er smukke og frække, unge og lækre, trendy og sensuelle, sexede - og vel at mærke ikke den mindste smule 'butch'. Som læser skal man endelig ikke tro at det er rigtige lesbiske vi har med at gøre.

Artiklen består af interviews med fire kvinder i tyverne. Dertil kommer en filmoversigt, "Girl meets Girl in the movies", samt en guide til lesbiske steder, bøger, film osv.

De fire interviewede er en tidligere model og nuværende freelance TV-producer og manuskriptforfatter, en gift hjemmegående kvinde, som er gravid i ottende måned, en musiker og en sanger. Fælles for dem alle er at de lever heteroseksuelt men har afærer med andre kvinder, og at de alle er billedskønne i bedste modelstil. Det fremgår af

meget lækre billeder af kvinderne liggende i en seng i forførende stillinger iført høje hæle og diverse elegante og helt igennem feminine silke-outfit, der alle ligner en krydsning mellem natkjole og selskabskjole.

Rigtige kvinder

Det hele ville være ganske uskadeligt og udmærket, hvis ikke såvel forfattere som interviewede hele tiden havde så utrolig travlt med at bekræfte deres heteroseksuelle kvindelighed. Specielt Laura Tennant, den ene af forfatterne, gør meget ud af at forsikre læserne om, hvor ikke-lesbisk det hele er.

Først en forkromet forklaring: "Vi bliver konstant konfronteret med kvindelighed som noget eftertrækningsværdigt, så det er ikke så mærkeligt at vi brænder varme på andre kvinder." (Så er det lissom ikke kvindernes egen skyld, eller lyst, vel?)

Derefter en forsikring om at det hele ikke skal tages for alvorligt: "Deres kvindelighed trues på ingen måde af deres eksperimenter med lesbianisme. Sandsynligvis forstærkes den snarere... (og) hvor tilfredsstillende forholdet end er, er det usandsynligt at kvinden erstatter deres mandekæreste - de sociale og psykologiske konsekvenser er simpelthen for overvældende."

De interviewede kvinder siger mange pæne ting om at kvinder er kærlige og sexede og forstående og mindre præstationsprægede end mænd; men lesbiske er de bestemt ikke - og de skal heller ikke være det. Tankegangen er dybt heteroseksuel, f.eks: "Det (dvs. sex med kvinder, red.) går fyrene på. De forstår det ikke rigtigt, men samtidig virker det

tiltrækkende på dem." Og: "Jeg elsker min fyr på enhver måde, og jeg ved at jeg ikke er lesbisk, for jeg vil gerne stifte familie."

Bare ha' det sjovt

Er det udtryk for overfortolkning når jeg mener, at en stor del af den 'lesbiske' inspiration for disse kvinder handler om at virke mere tiltrækkende på mænd?

"Sexuel turisme", som den beskrives i artiklen, er for mig at se ensbetydende med lesbianisme ude hverdag, uden livsstil og uden kvindepolitik. Den er på én og samme tide en uforpligtende måde at hygge sig på og en måde at hidse fyrene op på - på fyrenes egne præmisser, som vi kender dem fra pornoblade og film.

Muligvis vil denne seksuelle turisme bidrage til at undergrave nogle af fordommene omkring lesbisk seksualitet. Men fordi turerne ikke tager lesbisk seksualitet alvorlig som en "rigtig" seksualitet - lige så rigtig som heteroseksualitet - er det svært at være optimist. Den seksualitet, der hentydes til i artiklen, er tydeligvis den blide og bløde og sensuelle og åh så 'kvindelige' slags - den som amerikanske lesbiske kalder 'vaniljesex'. Her er ikke plads til seksuel mangfoldighed, specielt ikke hvis den går i retning af det butchede.

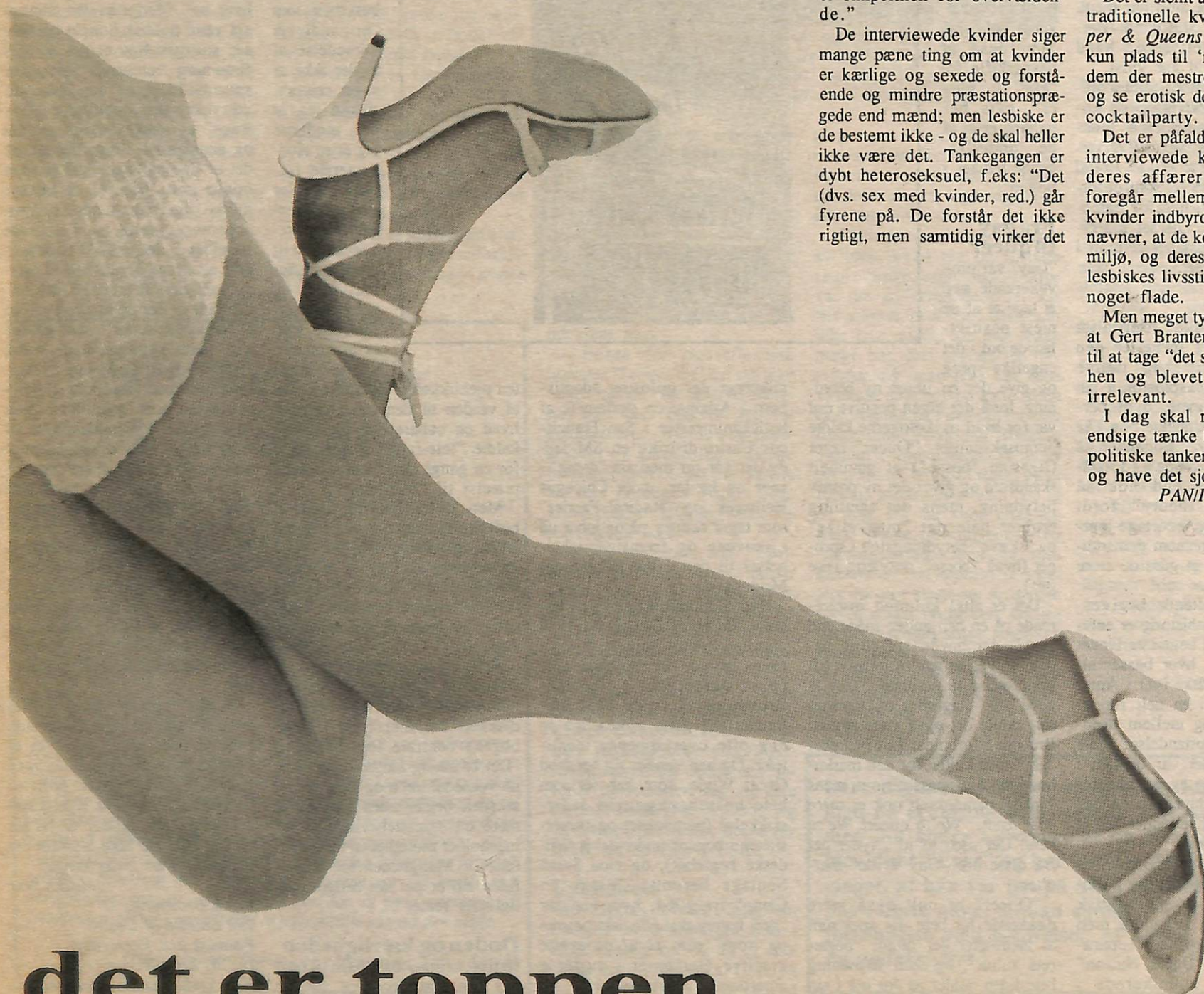
Det er slemt at være vidne til de traditionelle kvindeidealer *Harpers & Queens* serverer. Her er kun plads til 'rigtige' kvinder - dem der mestrer kunsten at stå og se erotisk dekorative ud til et cocktailparty.

Det er påfaldende, hvordan de interviewede kvinder beskriver deres affærer som noget der foregår mellem heteroseksuelle kvinder indbyrdes. Ingen af dem nævner, at de kommer i et lesbisk miljø, og deres få udtalelser om lesbisk livsstil virker unægtelig noget flade.

Men meget tyder i hvert fald på at Gert Brantenbergs opfordring til at tage "det sidste hop" er gået hen og blevet gammeldags og irrelevant.

I dag skal man ikke hoppe, endsige tænke køns- og seksualpolitiske tanker. Man skal flyde og have det sjovt.

PAN/Inge-Lise Paulsen

det er toppen

Fra "Gay" til "Queer"

Begærets kultur

Hvad betyder det for et samfund og en kultur i bredeste forstand at der findes bøsser og lesbiske? I hvilken grad har bøsser og lesbiske en egen kultur - også uden for soveværelserne og barerne? Hvad består denne kultur i?

Sådanne spørgsmål synes måske irrelevante i dagens Danmark efter loven om registreret partnerskab og den hellige almindelige assimilation. Men i Amerika flourer de i en sådan grad, at det hotteste inden for litteratur- og kulturteori er "Queer Theory".

Megen "Queer Theory" er akademisk, overteoretiseret sniksnak, men der har også været en fin strøm af virkelig betydningsfulde bøger i denne nye æra, som man fristes til at kalde *e.F.* (efter Foucault), selv om denne anmelder egentlig altid har ment, at St. Michel og St. Roland (Barthes) bare teoretiserede hvad enhver bøsse altid har vidst.

En bog fra denne homoteoretiske æra, der virkelig ser de store linier, er englænderen Jonathan Dollimore's *Sexual Dissidence: Augustine to Wilde, Freud to Foucault* fra 1991, som udforsker spørgsmålet, hvorfor homoseksualitet er socialt set marginalt, men symbolsk set centralt i den vestlige kultur.

Post aids

Den amerikanske journalist Frank Browning fortæller den bredere historie bag denne homoteoretiske eksplosion i sin både smukt skrevne, dybt personlige og kritisk tænkte bog *The Culture of Desire*. Bogen er så langt mere medrivende og forståelsesfremmende end nok så megen "Queer Theory", fordi den har den gode reportage-journalists evne til gennem den individuelle historie at gøre de store linier klare.

Den altomvæltende begivenhed i Brownings historie er selvfølgelig aids, og bogen er blevet til i en periode, hvor bøsser alene (men måske især i Amerika) har levet i en helt fundamental spænding mellem dommedag og genopstandelse. Ville den subkultur der var opstået i 50'erne og 60'erne og var eksploderet i 70'erne simpelthen dø ud? Eller ville den blive reddet ved et medicinsk mirakel?

"Redningen", som Browning antyder den, er snarere en kulturel renæssance og en politisk radikalisme, der begyndte med ACT UP, gik gennem separatistbevægelsen "Queer Nation" og foreløbigt kulminerede i marchen mod Washington i 1993

for bøssers og lesbiskes ligeberettigelse i hæren, det centrale symbol på maskulinitetens overlegenhed i det amerikanske samfund. Altså en udvikling fra det direkte aids-relaterede over det kulturelt indadvendte til det udadvendt politiske. Men også et navneskifte fra "gay" til "queer", hvis betydning er et af de underliggende temaer i bogen.

Fra gay til queer

"Gay" var provokerende ved et tage et af de mest positivt-ladende ord i det engelske sprog og give det en uhørt ny betydning, fordi der ingen positive ord var for hvad psykologerne kaldte homoseksualitet. "Queer" tager (ligesom "bøsse") et gammelt skældsord og giver det ny positiv betydning, mens det samtidig erobrer hele det "mærkelige" og "skæve" betydningsfelt i sproget (hvad "bøsse" desværre ikke gør).

Det er altså kulturelt inspirerende på en helt anden måde end "gay", der havde sin store betydning ved at ændre indadvendt skyldfølelse til stolthed. "Gay is good" lød slagordet og ligesom sort skulle det også være smukt: Browning forbinder fint begrebet "gay" med kulten for den maskuline krop og fitness-centret, mens "queer" paradoksalt nok er mere udadvendt. "We're queer! We're here! Get used to it!", lyder det fra disse års "Gay Pride"-marcher.

"Queer" er nok også mere dækkende for hele det spektrum af identiteter der udgør "begærets kultur", og som Browning hele tiden holder os for øje i sin forskellighed: "et sort akade-

mikerpar der opfostrer adoptivbørn i Atlanta, en storfamilie af bollekammerater i San Francisco Castro-distrikt, en SM-daddy der går tur med sin "dreng" i snor og kæder under Chicagos Hellweek, og "Radical Faeries" som tager skorter på og løber ud i skovene og fremsiger taksgelser til den Store (alkønnede) Modergudinde".

Hvor Edmund White i sin klassiske *States of Desire* fra 1980 oprullede dette som et diversitetens lærred, der modsagde alle bøsse-stereotyper, forsøger Browning at finde hvad der forener alle disse uforenelige og dog ofte overlappende identiteter. Og han vender sig her mod Oscar Wilde, som han ser som hele bøssebevægelsens faderskikkelse (paradokset og perversiteten i bogens undertitel er Wil-deske begreber), og mod Susan Sontags berømte "Essay on Camp" fra 1964, hvor hun ser "den homoseksuelle æsteticisme og ironi" som et af de eneste kreative elementer i moderne amerikansk storbykultur.

Postmodernismen har ikke

gjort dette mindre aktuelt. Ja, den får endog en form for pervers og paradoksal mening (hvad den i visse af sine teoretiske former afskyr), når den ses gennem et "queer" temperament, som Browning beskriver som "en indlevet erkendelse af at der ikke er noget centralt, sikkert jeg, at det moderne jeg er en altid flydende fiktion". Derfor bøsse-kulturens ustandselige modeskift og rollespil, for individer og generationer, som ofte synes at kommunikeres næsten

øjeblikkeligt fra den ene ende af verden til den anden gennem hvad en cabaretviser fra 70'erne kaldte "tele-fag" (og som vi jo for en gangs skyld kan oversætte præcist til "tele-bøsse"). Men dette betyder ikke at bøsse-kultur og postmodernisme er en og samme ting, som visse mediepersonager synes at mene, heriblandt et af Brownings bedste fund i bogen: den uafledeligt selvpromoverende og selvdøbte Ggreg (!) Taylor, der er både ulidelig og underlig sympatisk på samme tid. Den dybere mening i denne tilsyneladende overfladiskhed kommer frem i en af bogens centrale formuleringer: "Det er stadig næsten umuligt at nå voksenalderen og nære homoseksuelt begær uden samtidig at være en skæbnebevidsthed der indeholder muligheden for udslættelse ... Muligheden for smertefulde tab er det der beriger dagliglivets teater".

Døden og kærligheden

Hvilket bringer os tilbage til bogens centrale krydsfelt mellem aids og følelsen af fællesskab,

mellem den typisk amerikanske absolutte individualisme og en søgen efter traditioner og ritualer (fra aids-marcher til masseorgier), mellem religion og sex. For det bedste ved bogen er netop, at den ikke forsøger at indplacere bøsse-kulturen som bare en blandt mange pæne, politisk korrekte, postmoderne multikulturer.

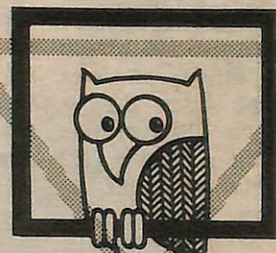
Muligheden er der, måske for første gang. Som min franske ven siger: "Man kunne ikke være marxist og bøsse. De ville ikke have os". Men man kan udmærket være politisk korrekt og bøsse; spørgsmålet er om vi vil. Browning fremhæver hele tiden spændvidden: på den ene side udtrykker den oplussede "Gay Rage" et ønske om integration og anerkendelse i samfundet, så det er lige så "naturligt" at være homo som hetero, så bøsser måske ligefrem kunne opnå en accepteret rolle, som det var tilfældet i det antikke Grækenland eller med *berdacherne* i mange indianerkulturer. På den anden side er der de mørkere drifter i "begærets kultur", som ganske vist næres konstant af de stadig flere indbydende mænd i reklameandskabet, mandens ligeberettigelse som sexobjekt; men som måske ikke allesammen vil frem i lyset, selv om skyggen af aids tvinger os til at stå frem.

En kultur baseret på begær kan nok aldrig blive helt socialt acceptabel. Der er noget foruroligende, noget samfundsomstyrtende i drømmen om den penetrerede mand, i promiskuiteten, i bevidstheden om døden der lurder bag kærligheden. Og samtidig er bøsser blandt de mest selvopoffrende samfundsborgere jeg kender.

Denne spændvidde er det værd at huske på, også i Danmark, hvor vi ikke som i Amerika er udsat for teenage-bander med baseball-køller eller politisk forfølgelse. Selv Pia Kjærsgaard accepterer vel at der er bøsser til, når bare de ikke kommer fra udlandet. Men hvor længe?

Martin Leer

Frank Browning,
*The Culture of Desire:
Paradox and Perversity
in Gay Lives Today*
New York: Crown Publishers,
1993

Bøsse, hjemløs og forfatter Lars Eighner fik anerkendelse med sin bog

Bøsse & gadekryds

Lars Eighner, 45 og bøsse er trods navnet amerikaner. Han bog om at være hjemløs gennem tre et halvt år udkom på dansk i oktober. PAN-Bladet talte med ham, da han var i Danmark.

- Der er frisat en masse kræfter i USA, nu hvor kommunistforbryderkrænkelsen er overstået, siger Lars Eighner. De kristne fundamentalister er stærke, og der er også andre grunde til at holde lav profil som bøsse på gaden: Bander af unge fyre stjæler en bil, kører ind i et område med bøssebarer og dræber eller tæver bøsere.

I det hele taget er det umuligt at være bøsse på gaden i USA.

- Men der er selvfølgelig meget homo-sex blandt hjemløse, fortsætter Lars Eighner. 75 % procent er alle hjemløse er enlige mænd, og de kan deles op i tre grupper: "Loners", som mig selv, der overlevede ved at holde mig for mig selv, "pairs", altså to personer, der følges ad, hvor den ene fyr gerne dominerer, og den anden er "sidekick". Og så er der grupper af hjemløse på 8-10, aldrig små grupper på 3-4. Men der foregår selvfølgelig meget sex blandt alle disse mænd, hvad de end er og kalder sig.

Scenen med de meget aktivt deltagende sikker sex-informatorer. Hvor autentisk er den?

- Den er fuldstændigt autentisk, siger Lars Eighner. Fyrene var

meget flotte, og deres indsats var helt uforlignelig. Om det var på eget initiativ eller de kom fra en organisation, ved jeg ikke.

Heteroforståelse

- Jeg er glad for også at snakke med PAN-Bladet, siger Lars Eighner. Hvor liberale og forstående "straight people" end er, så er det nu nemmere at snakke med bøsser og lesbiske. Folkene på forlaget er flinke nok - du så dem forleden til pressemødet - men ind i mellem tænker man: Fatter de overhovedet, hvad jeg siger. Andre gange er det omvendt: De forklarede mig indgående, at parken heromme (Ørstedsparken) er et sted hvor bøsere mødes. Dét havde jeg selvfølgelig opdaget få minutter efter, vi var kommet hertil.

I Danmark er Lars Eighner næppe kendt af mange. I oktober udkom hans første bog på dansk "Bumsen og gadekrydset" om tre og et halvt år som hjemløs i Texas og Californien sammen med hunden Lisbeth. Originaltitlen er "Travels with Lisbeth".

- Men i USA er jeg nok en af de mest kendte homo-pornoforfattere, fordi så mange andre

- Da de danske TV-stationer filmede mig i et herberg for hjemløse i København (Sundholm. red.) følte jeg ærlig talt: "Hvad har jeg her at gøre", siger Lars Eighner og tilføjer: Det bliver stadig sværere nu bagefter helt at huske, hvordan det var. Foto: Søren Skov.

forfattere er døde af aids, siger Lars Eighner. Og når det gælder homo-litteratur, så mener jeg pornografi er den eneste form for politisk litteratur. Eller sagt på en anden måde: Selv den dårligste homo-pornografi er politisk på en måde, som hetero-porno aldrig kan blive det.

Men den holdning står han vist lidt alene med.

- Prisen for bøsse/lesbisk litteratur "Lammi'en" har slet ikke nogen kategori for erotisk litteratur, siger Lars Eighner. Jeg var nomineret for "Bumsen og gadekrydset" i kategorien "Bedste biografi", men da det var samme år, som Edmunds Whites Jean Genet-biografi udkom, vandt jeg selvfølgelig ikke.

Andre kategorier, som "Lammi'en" uddeles i: Bedste bøsse/lesbiske børnebog, bedste bøsse/lesbiske kærlighedsbog, bedste bøsse/lesbiske detektiv-roman, bedste udenlandske bøsse/lesbiske bog.

- Jeg har en drøm om at blive bøsse-litteraturens Isaac Asimov, science fiction-forfatteren, som tager videnskabelige undersøgelser og teorier og omsætter i noveller og romaner. Jeg vil gøre det med bøsselevet. Jeg tror, jeg var blandt de første, der skrev sikker sex-noveller i USA.

Tykkelsen

Lars Eighner levede i lange perioder af, hvad han kunne finde i affaldscontainere. Og det er ikke særlig svært i den del af USA, og Lars Eighner ser jo heller ikke ud

til at have sultet. Klimaet sammen med det forhold, at der bliver smidt så meget mad ud i USA, gør det muligt at klare sig en tid uden tag over hovedet.

- Det tog cirka en time om dagen at finde, hvad jeg og Lisbeth skulle bruge, siger han. Derfor var det kedsomheden, der var det største problem. Man kan ikke lave noget, når man ingen penge har. Det sociale liv forsvinder, når man ikke kan købe så meget som en kop kaffe på en café. Jeg tog på i den tid, for man finder mere pizza end fedtfattig yoghurt i containerne. Så nu er jeg tyk, selv om jeg mener, jeg er rimeligt muskuløs inden i! En af de ting, jeg har købt, efter jeg tjente penge på min bog er en træningsbank, men da min kæreste er bodybuilder, er vægtene for det meste sat så højt, at jeg ikke kan bruge den. Og jeg har det vist også sådan, at jeg kan organisere en ting ad gangen, og det har været bogen, promoveringen af den og så videre i de sidste par år.

Tidshorizonten

Lars Eighner skrev meget, mens han var hjemløs, da han som nævnt allerede var forfatter. Men han regnede ikke med at få det trykt.

- Man tænker ikke langt ud i fremtiden, når man lever på gaden, siger Lars Eighner. For så fortvivler man. Det er også derfor, jeg har beskrevet så mange tekniske og praktiske forhold og ikke, hvad jeg følte og tænkte, for det gør man ikke. Tidshorizonten er meget kort, idag og imorgen, ikke noget med næste år.

Lars Eighners kæreste Cliff blev på et tidspunkt indrulleret i et medicinforsøg, noget man får penge for i USA.

- Det var disse penge, der gav mig luft til at få skrevet bogen "Travels with Lisbeth" og få den udgivet, siger Lars Eighner. Og uden bogen ville jeg ikke have kunnet klare mig i længden.

Lars Eighner tænker her først og fremmest på sygdom. Han har stadig ikke råd til at være sygeforsikret i USA.

Nye bøger?

- Lige nu går det meste af min tid med at promovere bogen uden for USA, siger Lars Eighner. Men jeg har da fået tre homopornografiske bøger ud i USA, siden "Travels with Lisbeth" - og i modsætning til, hvad mange tror, er der flere penge for mig i at få seks procent af en bog til seks dollars, end når jeg får 15 % af "Travels....", som koster 12 dollars i USA. Jeg tror forøvrigt ikke, jeg selv ville give 230 danske kroner for min bog, men det er jo en helt anden historie.

Lars Eighner bor i Austin i Texas med sin kæreste Cliff, som han har kendt 6-8 år, men som han også beskriver som "det værste tænkelige skabs-tilfælde".

- Hvordan han kan blive ved med som 26-årig at bilde sig selv og andre ind, at han er heteroseksuel, forstår jeg ikke, siger Lars Eighner. Men ham om det. Hjemmet betyder alt for mig, dér er der ikke noget, der hedder hverken Danmark eller New York.

PAN/Søren Skov

Sikker sex i praksis

"...Toilettet i nærheden af parkbordene var et sted, hvor mænd traditionelt mødtes for at dyrke sex, som regel på stedet. Jeg opdagede, at et par meget tiltrækkende unge mænd havde påtaget sig at give deres eget personlige instruktionskursus i sikker sex, og de dukkede næsten altid op, når jeg besøgte dette toilet. De havde masser af kondomer og brochurer, der beskrev den rette brug af kondomer, og delte dem ud til toilettets stamgæster. Ikke nok med det, de unge mænd deltog også i aktiviteterne. De klædte sig af, stod model og dirigerede blidt de andre væk fra usikre fremgangsmåder.

Dette forekom mig at være en ualmindelig effektiv form for vejledning, for de mennesker, der holder autoriserede sexkurser, vil som regel opdage, at de taler for de frelst. Desuden fjernede det opfattelsen af, at sikker sex på en eller anden måde var andenrangs, når man så disse unge mænd med deres storartede fysik praktisere sikker sex. Intet foredrag eller belærende skrift kunne nogen sinde blive lige så effektivt. De unge mænd virkede totalt uselviske i deres arbejde og ofrede lige så meget opmærksomhed og omhu på de gamle og utiltrækkende deltagere som på de unge og flotte.

Det lykkedes dem at indføre håndsex som den foretrukne form på toilettet. Eftersom min hygiejne på gaderne var alt andet end tilstrækkelig, var jeg faktisk meget glad for, at mine partnere på toilettet var blevet opmuntret til at tilfredsstille mig på den måde.

(Lars Eighner: Bumsen og gadekrydset. Side 142-43)

Lars Eighners fornavn er egentlig Lawrence, men på et tidspunkt arbejdede han sammen med 3-4 andre Lawrence'er og Larry'er - og blev døbt "Lars" og har heddet det siden. Så meget, at han var tæt på at få udstedt sit første pas i dette navn, da han skulle til Europa i forbindelse med udgivelsen af bogen "Bumsen og gadekrydset".

Daniela Danna

Det italienske svar på

 Til the hos Tonie

Karin Lützen

Tekst: Tonie Rudby
Foto: Katrine Nielsen

Det overordnede emne for samtalerne i år er den homoseksuelle familie, da det er FN's internationale familieår. Og samtalen vil denne gang netop tage udgangspunkt i det internationale. For i sofaen sidder Daniela Danna, 27 år og fra Milano i Italien. Hun er i Danmark for at samle indtryk, udsagn og historier om homoseksuelle familier til en bog, hun vil udgive i Italien. I forvejen har hun skrevet og udgivet en bog om lesbisk historie. Da interviewereren ikke taler et ord italiensk, er det særdeles heldigt, at Daniela taler dansk. Det er fredag aften, og derfor er theen skiftet ud med en glimrende rødvin, der hurtigt bliver fyldt i glassene.

Daniela og Tonie over en flaske rødvin en sen fredag aften i oktober

Hvordan er det at være lesbisk i Italien?

- I Italien hersker machoismen. Det er et macho-samfund, hvor en mand er en mand, og samfundet eksisterer på mænds præmisser. Det vil sige, at der sidder mænd i næsten alle ledende stillinger, der er næsten kun mænd i regeringen, der bliver ikke gjort noget særligt for at fremme kvindernes arbejdspositioner osv. Så det er ikke let at være kvinde. Vi risikerer at blive generet på gaden. Blive udsat for at mænd ønsker at få fat på os, forføre os. Jeg opfatter det som et udtryk for mænds aggressivitet. For at de kan vise, hvem der bestemmer. Det er heller ikke nemt at være en lesbisk kvinde. Bøsser og lesbiske har en forening a'la jeres, den hedder Arci Gay, Arci Lesbica men den er også domineret af mænd. Selvom medlemstallet er mere afbalanceret, tror jeg, at 90 % af ledelsen er

bøsser. Der er dog mange lesbiske grupper, men ikke på nationalt plan.

Er Arci Gay, Arci Lesbica en aktiv forening?

- Indimellem har de lavet nogle forskellige aktioner. Der var en demonstration i Rom, hvor 10.000 demonstrerede mod facisterne. Og der var en bryllups demonstration, hvor bøssepar og lesbiske par demonstrerede på Rådhuset for at gøre opmærksom på, at de også gerne vil have mulighed for at gifte sig. Det arrangement støttede Arci gay, Arci Lesbica.

- Jeg har også været med til et arrangement på en skole, hvor vi fortalte om, hvordan det er at være homoseksuel. Der kom desværre ikke så mange, fordi det var efter skoletid, men bare det at afholde et homo arrangement er et lille fremskridt i forhold til tidligere tider.

Det lyder som vores gå ud gruppe?

- Ja, det er lidt det samme. Nu prøver vi at få lov til at komme ud på flere skoler og lave arrangementer der.

Er du aktiv i jeres bøsse/lesbiske forening?

homoseksuelle. Mest om udlandet. Men bladet er også domineret af mænd, for eksempel er det først for nylig, at de har kaldt bladet et bøsse/lesbisk blad. Før stod der kun "bøsse" i avistitlen.

mest bøssestof i bladet.

Du er vel på en måde også med til at fremme oplysningen, bla. via din bog om lesbisk historie og nu den kommende om den homoseksuelle familie?

- Ja, der er desværre ikke udgivet så mange homoseksuelle bøger i Italien, og f.eks. en af dem "Homoseksuelle mødre og fædre" var skrevet af en homoseksuel kvinde. Min bog om lesbisk historie er netop udkommet, den lå et par uger som nr. 11 på hitlisten over de mest solgte faglitteraturbøger. Det er jeg lidt stolt over. Og den har allerede solgt i 6.000 eksemplarer. Så der må jo være et behov. Min næste bog skal som sagt handle om den homoseksuelle familie. Både for at gøre opmærksom på at vi eksisterer og for at prøve at få gang i debatten om det registrerede partnerskab. Jeg har allerede fået en kontrakt med det forlag, som udgav min første bog. Så det næste års tid skal jeg skrive den

Facts om Italien:

Areal: 301.277 km² (ca. 7 gange større end Danmark)

Befolkning: 57.590.000

Hovedstad: Rom

Regering: Ministerpræsident Silvio Berlusconi leder landet. Han tilhører partiet Forza Italia, der er i en koalitionsregering med Lega Nord og Alleanza Nazionale (facistpartiet).

Religion: Romersk-katolsk.

Vigtigste homobyer: Milano, Torino, Bologna, Firenze og Rom.

Homosteder: Der findes mere 120 barer og 60 discoteker (heraf ca. 14 barer og 10 discoteker for lesbiske) fordelt over hele Italien. (Kilde: Spartacus 1994-95)

- Jeg har arbejdet på Babilonia, et bøsse/lesbisk blad i 2 år og derfor skrevet mange artikler om

Men jeg synes, det er tåbeligt at ændre titlen, når det er indholdet, der skal ændres, og der er stadig

bog.

Hvornår fortalte du din familie, at du er lesbisk?

- Da bogen kom ud! Daniela ler.

- I min familie har vi aldrig snakket om sex, og jeg er derfor aldrig blevet spurgt, om jeg ikke snart skulle have en fyr. Men da bogen kom ud, var jeg ligesom nødt til at springe ud. Min far er død for 10 år siden, og vi har aldrig snakket om det. Min mor reagerede ikke synderligt på det, faktisk kommenterede hun det ikke, men hun er meget stolt over, at jeg har fået udgivet en bog. Mine to søskende tilhører den yngre generation og har et afslappet forhold til det. Men som sagt er det ikke noget vi taler særlig meget om.

Hvorfor er du så god til dansk?

Tak for det. - Jeg kan godt lide sprog. Jeg kan godt lide at sammenligne nuancerne i de forskellige sprog, finde ligheder og forskelligheder. Og så har jeg haft en dansk kæreste for nogle år siden. Så jeg har haft tid og lyst til at lære det.

Til the hos Tonie

Er det derfor du så tit rejser til Danmark?

- Ja, det har selvfølgelig været noget af grunden. Men jeg befinder mig godt i Nordeuropa. Jeg har rejst meget, boet i Berlin og besøgt Danmark ofte. Jeg synes, det er lettere at være kvinde her, jeg kan gå i fred, blive accepteret og føler mig godt tilpas her.

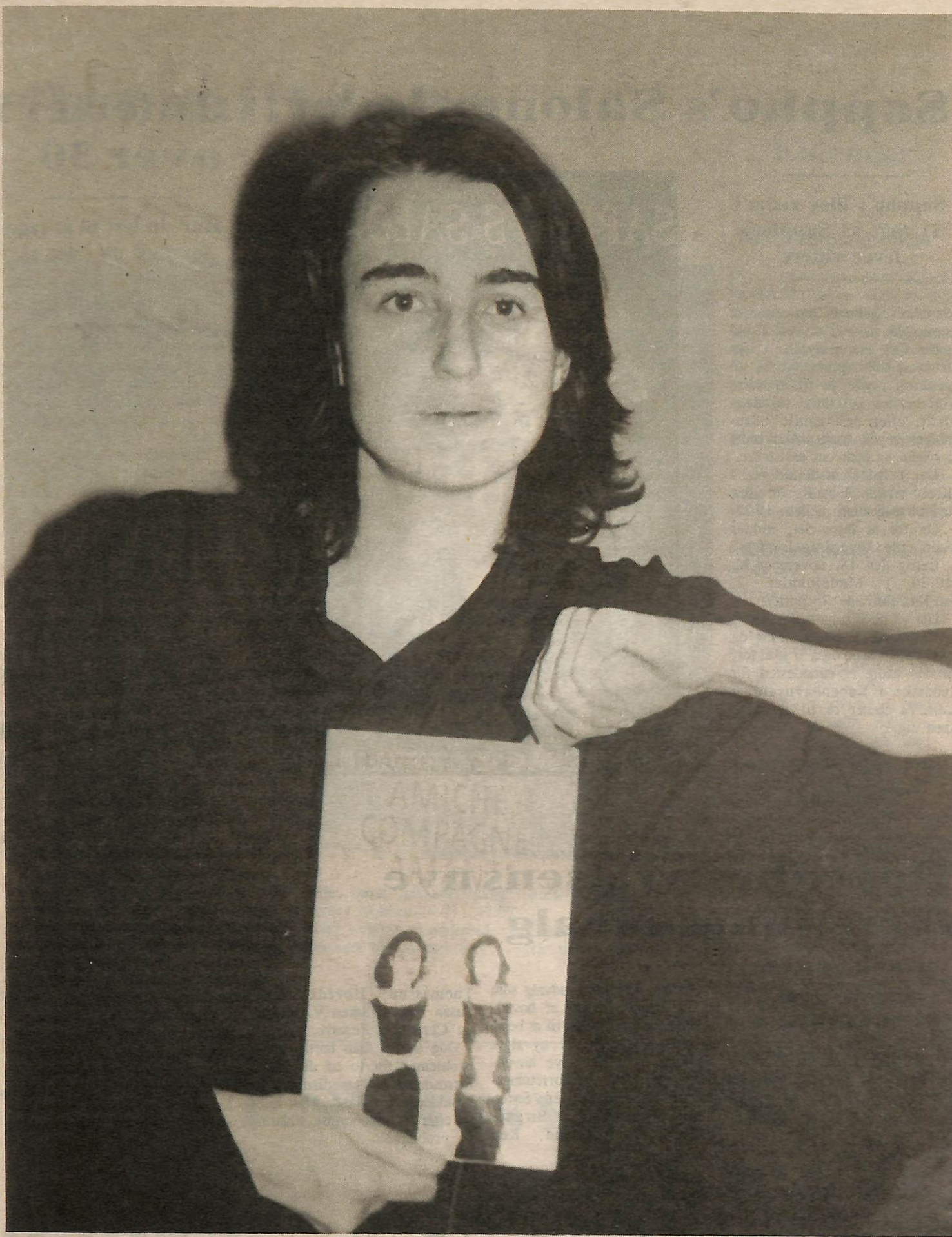
Hvor stor er Milano i forhold til København?

- Der bor ca. 1,5 mill. i Milano, og da det er en storby, bor der mange lesbiske. Hvor mange ved jeg ikke, men byen er et typisk sted man søger hen, hvis man ikke kan bo på landet, mangler arbejde og lign. Det samme er København jo, her bor også flere homoseksuelle sammenlignet med resten af landet. Det er også stor forskel på Syd og Nord Italien. Mange fra Syd søger op nordpå for at søge arbejde, og hvis du så samtidig er homoseksuel, er det en yderligere grund til at rejse fra Syden.

Hvad med fremtiden, hvordan tegner den sig for dig og Italien?

- For mig ser den jo lys ud. Jeg glæder mig til at skrive bogen om den homoseksuelle familie, og jeg har flere bøger i tankerne. Jeg tror stadig, jeg vil rejse både til Tyskland og Danmark. Men jeg kan ikke udvære Italien. Jeg føler ikke, at jeg kan være væk i mere end nogle måneder. Så må jeg tilbage og leve, tale italiensk og være i Italien.

- Med hensyn til fremtiden for Italien, synes jeg, at det ser sort ud. Facisterne vinder frem, og jeg tror desværre at de en dag får overtaget magten. Og det er jo frygtindgyende at tænke på, når man ser, hvad en valgkandidat fra facistpartiet har udtalt. Han sagde, at bøsserne skulle tilbage til lejrene. Og efter massiv kritik tilføjede han, at det, han mente, var at livet som bøsse var så svært, kompliceret og utilfreds-

Daniela Danna med sin nye bog "Amiche, Compagne, Amanti"

stillende, og derfor kunne de ligeså godt leve i en lejr!

Katrine Nielsen, fotografen bryder ind: - Jamen, det er jo det samme, som Hitler gjorde under 2. verdenskrig. Aktiv dødshjælp. Jøder, homoseksuelle og sigøjnere havde et så dårligt liv, mente nacisterne, at man ligeså godt kunne udrydde dem. Det var deres argument. Det er jo frygteligt at tænke på, at facisterne får lov til at udtale noget lignende.

Men Italien er jo medlem af EU. Tror du, at de vil få lov til at lave en facistregering og stadig være en del af det europæiske fællesskab?

- Du kan jo se nu, at de første facister er i regeringen, og de første er allerede i Bruxelles. De

kommer snigende langsomt men sikkert.

Så må du flytte til Danmark?

- Jeg vil blive i Italien så længe, at det er muligt at overleve der. Men jeg kan godt lide at være i Danmark, også fordi det er et fredeligt land. Jeg kan huske, at der for 2 år siden var en togulykke, og ca. 10 blev sårede og ingen alvorligt. Det stod på forsiden i en hel uge! Det kan jeg godt lide - at leve i et land, hvor folk er fredelige. Hvis du tager en avis i Italien, vil forsiden være præget af mord og korrupsionsskandaler.

Hvad vil du gerne opnå med din bog?

- Jeg håber, at min bog vil være

med til at skabe debat om homoseksuelle og derved forbedre homoseksuelles forhold. Det er jo det største forlag, som udgiver min bog. Og derved kommer bogen ud til mange boghandlere, og der bliver reklameret for den bl.a. i aviser. Det er vigtigt, at det er på det forlag. Ikke et lille venstreorienteret forlag hvor bogen kun ville nå et mindre antal mennesker, der i forvejen var positive omkring det. Så det var en stor skulderklap til mig, at forlaget tog min bog. Forresten tilhører forlaget Berlusconi!

Hun ler sin smittende latter og slår opgivende ud med armene. Berlusconi, den italienske ministerpræsident, ejer alt i dagens

Italien. Fjernsyn, forlag, aviser, fodboldklub, finansselskaber. Alt.

Det bliver spændende at følge Italiens udvikling gennem de næste år. Set fra en homoseksuel synsvinkel. Et lille skridt på vejen er de i hvert fald gået. Med udgivelsen af Daniela Danna's bog: "Amiche, Compagne, Amanti". 320 sider.

Og så var det tid til at gå i byen. Drikke, danse og glemme fremtidens dystre udsigter. Intervieweren, fotografen og italienske Daniela Danna.

PAN/Tonie Rudby

Sappho's Saloner lever!

Sappho's blev redet i 11 time så Sappho's lever videre

Sappho's Saloner har efter et stormfyldt møde i midten af oktober fået nye bestyrelse. Seks friske kvinder sprang op fra sofaen og sagde ja til at sikre Salonernes fortsatte torsdags drift, efter de "gamle" Sappho'er havde smidt håndklædet i ringen og bedt om assistance.

Det betyder, at Salonerne i Knabrostræde 3 stadig er åbne hvertorsdag aften mellem 19-22.

Og for at fejre det, holder Salonerne "overdragelsesfest" fredag den 18. november kl. 20.30 i Mødelokalet 3. sal, Knabrostræde 3, porten tv.

Der vil blive solgt drikkevarer, spillet musik og danset! Så tag og mød op, vis at du også er glad for, at der stadig er et mødested for lebsiske i Københavnsafd. i LBL. Vi glæder os til at danse med dig.

Kærlig hilsen Sappho's Saloner

KULTUR- OG HYGGEGRUPPEN

SAPPHO'S SALONER

LEGEDAGE • SKOVTORE • DRAMATIK • UDSILLINGER • ARRANGEMENTER

KULTURPROJEKTER • TEATERBEGEG • HYGGE M.M. • DU BESTEMMER SELV!

HOLDER OVERTAGELSESFEST
FREDAG D. 18/11
KL. 20.30 I MØDELOKALET 3. SAL

NYE VELKOMNE

ABENT HVER TORSDAG ML. KL. 19-22 KNABROSTRÆDE 3. ML. 1. & 2. SAL

Julerier i bøsser over 30

Har du lyst til at tage forskud på julen så har bøsser over 30 et godt tilbud til dig

Bøsser over 30 mødes søndag den 20. november klokken 15.00. til jule lækkerier med bl.a. gløg Æbleskiver og julemusik i Naver lokalet, Knabrostræde 3, o.g.th.

Prisen for at deltage i dette arrangement er kun kr. 25,- Du skal huske at tilmelde dig en-

ten den 14. november eller den 15. november på telefon 31 83 19 40. Eller på vores tur den 13. november.

Bøsser over 30 /kaj

Ekstra ordinære landsmøde

Medlemmerne bakkede op om Landsforeningens fortsatte beståen

Ved det ekstraordinære landsmøde i den forgangne måned vedtog man efter medlemmernes ønske at nedsætte et strukturudvalg, der skal arbejde videre med planerne for en decentralisering af landsforeningens arbejde. Nu er det nye tider vi går i møde, og det er medlemmerne der skal være i fokus for landsforeningens aktiviteter fastslog den nyvalgte

formand Søren Laursen der afløser den hidtige konstituerede formand Søren V. Baatrup.

I skrivende stund er landsforeningen stadig i betalingsstandsning, men på landsmødet blev der nøje redegjort for de retningslinier for en økonomisk rekonstruktion af foreningen, som den nu afgående hovedbestyrelse havde fulgt.

Medlemmerne som var mødt op til landsmødet gav imidlertid opbakning til foreningen, det viste sig bl.a. i en vedtagelse af en kontingentforhøjelse, der skal sikre landsforeningens et sikkert økonomisk fundament fremover.

Hovedbestyrelsens nye forretningsudvalg

To jyder giver økonomiske problemer

Den nyvalgte hovedbestyrelse har valgt at nedsætte et forretningsudvalg i daglig tale kaldet, FU.

Det nye forretningsudvalg som er en gruppe nedsat af hovedbestyrelsen er kommet til at bestå af seks personer alle nyvalgte medlemmer af den nye hovedbestyrelse. De nye forretningsudvalgs medlemmer er, Søren Laursen, Formand, Birgitte Echwald, Næstformand, Ken

Thomassen, Hovedkasserer, Susan Peters, Søren V. Baatrup og Christiana Zenarro.

Dog stødte man hurtigt ind i problemer da to af de valgte forretningsudvalgsmedlemmer er bosiddende i Jylland. Man leder nu efter en økonomisk afklaring på problemet.

Introduktionsmøde

For nye og gamle medlemmer er der den 29. november introduktionsmøde

Som tidligere omtalt i Pan Bladet holder Københavnsafdelingen introduktionsmøde for nye - og gamle - medlemmer af foreningen. Næste gang den 29. november kl. 19.30 i Knabrostræde, 3. sal.

Det er på introduktionsmød-

Har du husket at forny dit medlemsskab, ellers ser medlemskortet således ud

erne du får indblik i, hvad der sker i Københavnsafdelingen, og Landsforeningen, netop nu.

Det er på introduktionsmøderne alle grupperne der arbejder under henholdsvis Københavnsafdelingen, og Landsforeningen, bliver præsenteret.

Det er på introduktionsmøderne du har mulighed for, at melde dig til en af grupperne (eller som aktivist i foreningen).

Det er på introduktionsmøderne du møder andre medlemmer, bestyrelsen for Køben-

havnsafdelingen og repræsentanter fra Landsforeningen.

Der findes derfor absolut ingen grund til, at blive hjemme denne aften. Find overtøjet, og cykellygterne frem, og kig ind i:

Knabrostræde 3, 3. sal, forhuset (følg skiltene)

Tirsdag den 29. november kl. 19.30

Kim Jensen/Kbh.-afd.

Cafe-eftermiddage

Så er det slut med
Københavns
afdelingens cafe-
eftermiddage i 1994.

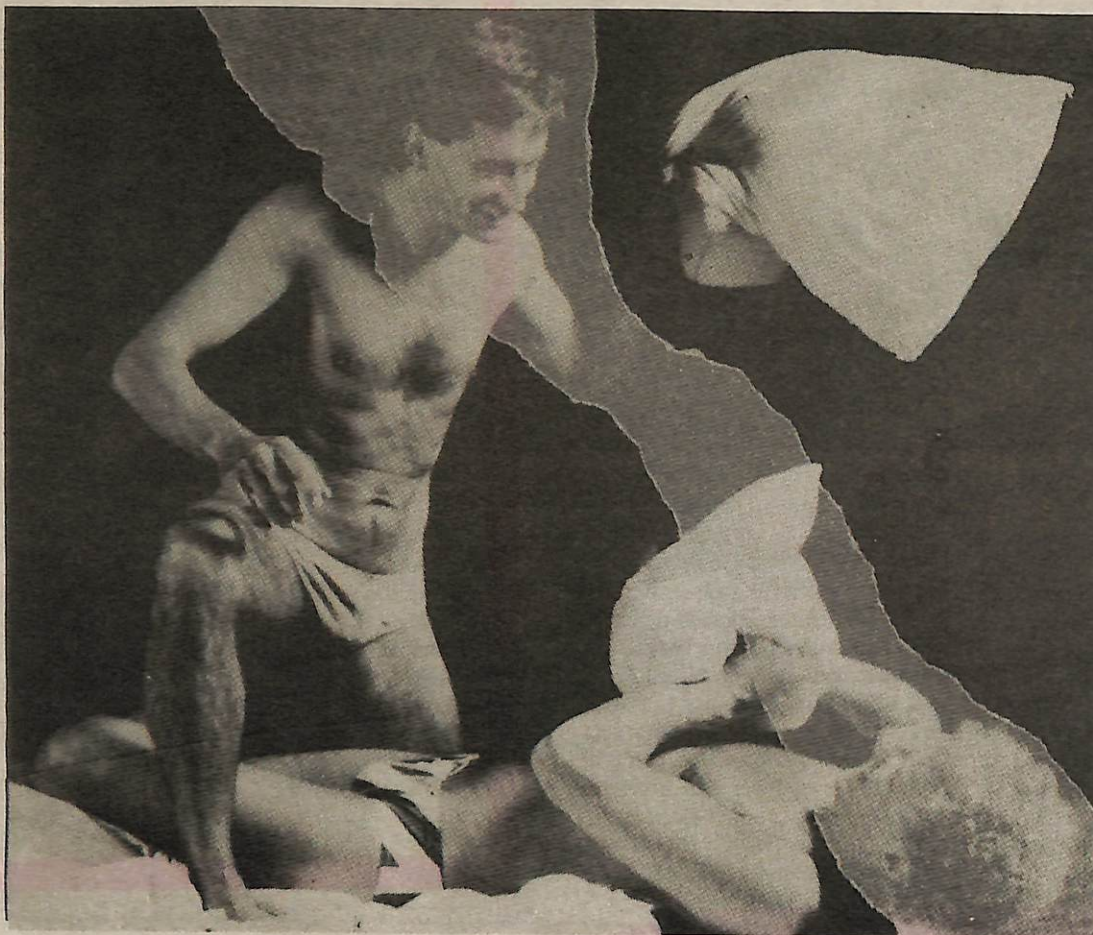
Vi havde egentlig fra starten planer om, at afholde en cafe-eftermiddag den første lørdag i december. Men har, på baggrund af en endnu usikker boligsituation for Københavnsafdelingen, besluttet at aflyse denne.

Opstart '95

Det betyder dog ikke at begrebet "cafe-eftermiddage" er begravet men blot, at vi genopstår - forhåbentlig allerede i februar 1995 - når Københavnsafdelingens lokale problemer er et overstået kapitel.

Vi skal, fra udvalget bag cafe-eftermiddagene, som det sidste i 1994 takke de der har deltaget i vores 3 arrangementer her i efteråret både oplægsholderne, medlemmerne der deltog og aktivisterne der gjorde det muligt at afholde cafe-eftermiddagene.

Kim Jensen/Kbh. afd.

Når mænd mødes - i Japan og Danmark er den sidste café eftermiddag i denne omgang. Arrangementet løber af stablen den 5 november klokken 14.00 - 17.00. Som oplægsholdere kommer Japaneren Shoji Igi, som p.t. er studerende ved Københavns universitet. Henning Bech, forsker ved Københavns universitet og forfatter til bl.a. "Når mænd mødes".

November Kalender

Aktivistudvalgsmøde

Den 1. november holder Københavnsafdelingen aktivist udvalgsmøde i det store mødelokale i forhuset 3. sal. Alle grupper er er inviteret og man håber fra Københavnsafdelingens side at grupperne vil stille med mindst en repræsentant

Hovedbestyrelsesmøde

Den 13. november Hovedbestyrelsesmøde i København klokken 11.30 til klokken 18.00

Medlemsmøde i Bøsser over 30

Tirsdag den 29. november er der medlemsmøde i bøsse over 30. Vi mødes i Naverlokalet, Knabrostræde 3, o.g.th. klokken 19.30. der vil som altid være brød og kaffe. Pris kr. 5.00,- Vi skal ha' fundet ud af, hvad vi skal lave af fælles aktiviteter i det nye år, kom og vær' med.

Julefest

Lørdag den 3. december klokken 19.00.

Traditionen tro holdes der julefrokost hos "Jeppe" på Frederiksberg. (Lumbyes Allegade 25, Frederiksberg). Menu: Velkomst drink Stort koldt bord m/varme retter kaffe med småkager. Pris kr. 150,-

Drikkevarer skal købes på stedet.

Tilmelding og betaling senest på vores tur den 13. november eller kontakt Kaj på telefon 31 83 19 40

Bestyrelsesmøder i Københavnsafdelingen

Mandag den 7. november klokken 19.00

Mandag den 21. november klokken 19.00

PAN2NE

Åbningstider
Torsdage klokken 19.00 -01.00

Fredage Klokken 20.00 -03.00

Lørdage klokken 20.00 - 03.00

Københavns Nyt:

Laves af en selvstændig redaktion under Københavns afdelingen:
Ingrid Henningsen, Marianne Stougaard, Sanne Olsen og Kasper Lyhne

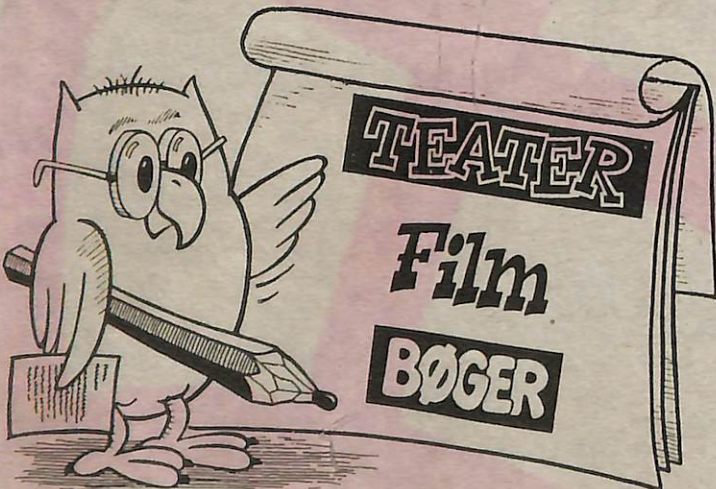
NYT NYT NYT NYT NYT

Kulturkliken

Savner du også at få
flyttet dine
intellektuelle brikker i
selskab med andre
kvinder?
Har du lyst til at blive
hvirvlet ind i en kultu-
rel tornado?
Så er dette her måske
noget for dig!!!

Vi er Tre modsætningsfyldte initiativrige kvinder med mod på og lyst til at samles om denne fælles interesse.

Du er - Interessert i et kulturelt samvær omfattende litteratur/teaterbesøg/filmoplevelser...

- Diskussionslysten men ikke snæversynet, moden og engageret.

Det vi kan tilbyde dig er oplæg til

diskussion af aktuelle bøger, film, teaterstykker indenfor forskellige genrer samt et forum for fælles oplevelser.

Førstegang vi mødes er tirsdag den 8 november klokken 19.30. i sappho's Saloner.

Efter en kort introduktion vil vi se filmen "Stegte grønne Tomater".

Er du forhindret i at møde op denne tirsdag så mødes vi næstegang tirsdag den 22. november klokken 19.30.

Hvor "Terningemanden", af Luke Rhinehart er på programmet..

Vi mødes i Sappho's Saloner, Knabrostræde 3.

God læselyst og vel mødt

Kulturkliken/Ann, Rikke og
Tine

Canada m.v.

To bøsser fra henholdsvis Kina og Pakistan har opnået flygtningestatus i Canada. En hiv-positiv mand fra USA søger om samme status.

Den 25-årige kineser blev forfulgt i sit hjemland pga. sin seksuelle orientering. Ifølge Amnesty International kan det kinesiske politi straffe uden at gå via en domstol, og homoseksuelle sendes ofte til særlige omskolingslejre eller på psykiatrisk hospital. Manden blev i dette tilfælde arresteret i en park, hvorefter han blev udsat for seksuelle overgreb.

Også den pakistanske mand var blevet voldtaget af politiet. Hans kæreste begik selvmord og efterlod et brev, hvorefter det fremgik, hvem han elskede. Politiet foretog herefter en razzia mod den flygtedes hjem.

Amerikaneren Kevin Borkowsky har fået tre fængselsdomme for svindel i sit hjemland og påstår, at han er blevet voldtaget i fængslet med trusler på livet, hvis det blev indberettet. I Canada vil han endvidere få bedre adgang til forskellige slags medicin end i de amerikanske fængsler.

PAN/sm

Brasilien

74 brasilianske byer, heriblandt hovedstaden, samt tre delstater beskytter nu bøsser og lesbiske mod diskriminering. Blandt byerne er São Paulo og Rio de Janeiro.

Iøvrigt har Brasilien et dramatisk problem med vold mod homoseksuelle. Aktivister har dokumentation for 1265 mord på homoseksuelle og transvestitter siden 1980. Disse mord er udført af mindst 18 højreorienterede organisationer mv.

Reporter

EU

EU har bevilget 12 mill. kr. til Kina til at uddanne læger og andre sundhedsmedarbejdere i behandling af aids og andre seksuelt overførte sygdomme.

Selvom forekomsten af aids i Kina endnu er relativt lille, idet der er registreret 1174 tilfælde ud af en befolkning på 1,18 milliard, indikerer en høj hyppighed af kønssygdomme, at en stigning i antallet af aids-tilfælde er sandsynlig.

Det er meningen at EU-midlerne, som gives over en treårig periode, skal suppleres med midler fra den kinesiske regering.

Outlines

Australien

For første gang siden 1981 står en mand anklaget for at have forbrudt sig mod den lov, som forbyder sex mellem mænd i Tasmanien.

Tasmaniens anti-homolov blev tidligere i år fordømt af FN's Human Rights Commission, og den australske regering har forsøgt at lægge pres på delstatsregeringen for at få hævet forbudet. Alligevel lover den konservative tasmanske regering at opretholde loven.

Bøsse-lesbiske aktivister i hele Australien har derfor organiseret en boycott af tasmanske produkter.

For øvrigt har den australske regering netop godkendt et forslag fra det statistiske bureau om at tælle par af samme køn som familier.

PAN/sm

Tyrkiet

I Adana i det sydlige Tyrkiet er der sat plakater op med forbud mod, at mænd kysser hinanden.

Myndighederne mener, at det er uhygiejnisk, når mænd kysser hinanden. Ifølge en talsmand er det især uhygiejnisk, når to mænd fører deres syvedige munde sammen om sommeren i 40 graders varme.

Anti-kyssekampagnen begyndte i januar, da borgmesteren under sin valgkampagne nægtede at kysse en mandlig gratulant.

Reporter

Schweiz

De forenede schweiziske jernbaner har offentliggjort, at rabatbilletter til ægtefæller nu også gives til par af bøsser og lesbiske som bør sammen.

Outlines

Japan

1500 lesbiske og bøsser marcherede den 28. august gennem Tokyos gader, bærende på bannere og skilte med forskellige slogans. Det er den første parade af denne art nogensinde i Japan.

Paraden kom som afslutningen på en aktivitets-weekend med overvejende lesbisk deltagelse.

Japanerne tolererer homoseksualitet, men normen er, at det ikke er noget, man taler om. I Shinjuku-kvarteret i Tokyo, hvorfra paraden startede, er der ikke mindre end 400 barer mv. for homoseksuelle - de fleste for bøsser.

PAN/sm

USA

Krimiforfatteren Katherine V. Forrest, kendt for sine romaner med den lesbiske detektiv Kate Delafield, har netop udsendt en ny bog, *Flashpoint*, hvis hovedpersoner for en gangs skyld er bøsser - ikke lesbiske!

Lesbiske kan dog trøste sig med at Forests klassiske krimi *Murder at the Nightwood Bar* skal filmatiseres. Instruktør bliver Tim Hunter, og Mary-Louise Palmer (*Stegte grønne tomater*) i rollen som Delafield.

Efter sigende er det lesbiske tema ikke tonet ned i filmmanuskriptet - som det ellers tit sker, når bøsse-lesbiske bøger bliver til film.

Løvetann/i-lp

Cuba

En organisation for lesbiske og bøsser er nu dannet i Havanna. Organisationen betragtes som en udfordring til Castro-styret, men ifølge tidsskriftet *Washington Blade* gav den ikke anledning til reaktioner fra politi eller andre myndigheder.

PAN/sm

Iran, Yemen og Mauretanien

Disse tre lande vides ifølge Amnesty International at have dødsstraf for sex mellem mænd, og især Iran håndhæver denne lov.

Outlines

Malaysia

Malaysias regering har officielt forbudt bøsser og transvestitter at deltage i programmer i de statslige radio- og TV-kanaler.

Ifølge informationsministeren skyldes forbudet regeringens politik, som lægger stor vægt på familie- og sundhedsområderne.

Outlines

USA

Over 20 % af de amerikanske mænd og en næsten lige så stor del af kvinderne angiver at have haft homoseksuelle forhold eller at have været tiltrukket af personer af samme køn.

Det viser en undersøgelse foretaget af Harvard Universitetet og Centre for Health Policy Studies i Washington.

Gay Scotland

USA

En foged hos politiet i Dallas er blevet suspenderet pga. en bemærkning om lesbiske.

Under en retssag mod en mand, som stod anklaget for at have voldtaget en lesbisk, sagde fogeden Robert Earl Smith til forsvareren, at han hvis han havde været i juryen ville han i hvert fald ikke give mere end 30 dages fængsel for at voldtage en lesbisk. Smith indrømmede senere at han var blevet korrekt citeret.

Smith blev suspenderet i 10 dage uden løn, blev beordret på kursus i bedre opførsel samt til at skrive en undskyldning til kvinden.

PAN/sm

USA

En lov om registreret partnerskab i Californien er blevet forhindret af et veto fra guvernøren.

Den 25. august stemte det californiske senat for loven med 45 stemmer mod 26, men den 11. september nedlagde den republikanske guvernør Pete Wilson veto mod forslaget. Det var stillet af en demokrat, senatsmedlem Richard Katz fra Los Angeles.

Omkring 70 mennesker demonstrerede mod vetoet i forbindelse med det republikanske partikonvent. Dette var imidlertid en ringe manifestation sammenlignet med reaktionen efter Wilsons veto mod en anden lov for homoseksuelles rettigheder i 1991, hvor 8000 mennesker angreb delstatens kontor i San Francisco.

Lovforslaget var dels for teknisk, dels for vattet, mener nogen. Bedre held næste gang!

PAN/sm